For advertisement and donations contact
DEVINDER TOOR 416-902-9372
HARBANS SINGH 416-817-7142
Email: ppapmg@gmail.com
Om Parkash Sharma
647-891-8500
Email : omjagraon@yahoo.com
Pro-People Arts Project Media Group
"Sarokaran Di Awaz" Newspaper
29 Mapleview Ave Brampton
Ontario
Canada L6R 1M2
Email: ppapmg@gmail.com
Website: www.ppapmg.com

Voice of Social Concerns

ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 210836300

ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼

ਲੋਕ ਪੱਖੀ ਆਰਟਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਮੀਡੀਆ ਗਰੁੱਪ
ਸਾਲ-4, ਅੰਕ-6, ਜੂਨ 2014

Pro-People Arts
Project Media Group
SAROKARAN DI AWAZ
29 MAPLEVIEW AVE
BRAMPTON ONTARIO
CANADA L6R 1M2
E-Mail : ppapmg@gmail.com
www.ppapmg.com
ਸੰਪਾਦਕੀ ਮੰਡਲ ਦਾ ਛਪੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ।

ਜਦੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਈਆਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਨਾ ਰਹੇ ਬਲਕਿ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਜਿਸ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਲੜ ਕੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਆ ਜਾਵੇ। ਲੋਕ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਚੁਣਿਆ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਕਰਨਗੇ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਤੋਰ ਨਾਲ ਇਹ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਹੁਕਮਰਾਨਾ ਲਈ ਇਕ ਵਰਦਾਨ ਬਣਕੇ ਆਈ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਵੋਟ ਰਾਹੀਂ ਕੱਢ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਹੁਕਮਰਾਨ ਤਾਂ ਆਪਾਂ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਮਾਇਆ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਦਾਅਪੇਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਅੰਗ-ਸੰਗ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਸਹਾਰਾ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਹ ਵੀ ਇਕ ਹਕੀਕਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਵਿਚ ਹੀ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕਰਦੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਤੋਰ 'ਤੇ ਝੁਰਦੇ ਨੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਿਹਤ ਸਹੂਲਤਾਂ ਸਾਥੋਂ ਖੁਸ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਖਰਚੇ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਉਪਰ ਸਵਾਲੀਆਚਿੰਨ੍ਹ ਲਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਏ ਦਿਨ ਪਰਵਾਸੀ ਹੋਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੱਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਨਾਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਘਰਾਣੇ ਆਪਣਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਡੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਉਪਰ ਕਰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਹੁਕਮਰਾਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰਦੇ ਤੁਰੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਕਿਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਨਿੱਤ ਕਰਜ਼ ਦਰ ਕਰਜ਼ ਵਧਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਘਟਣ ਦੀ ਥਾਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਨੂੰ ਘਟਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਉਪਰ ਆਪਣੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਹਿਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਲਈ ਲੋਕ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਲੋਕ ਆਵਾਜ਼ ਉਭਰੇਗੀ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੁਕਮਰਾਨਾ ਲਈ ਨਵੇਂ ਚੈਲਿਜਜ਼ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਸੋ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਹਰੇਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ 'ਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵਧਾਈਏ। ਇਸ ਆਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਪ ਦੇ ਅੰਗ-ਸੰਗ ਹਾਂ।

- ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ

3

2014 Provincial Elections? Another Game, Same Players

6

ELECTION TIME, AGAIN! PAY ATTENTION, ONTARIO!

8

ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਨਾ ਭੁੱਲਣਯੋਗ ਪੰਨਿਆਂ 'ਚੋਂ

19

Ontario Election 2014: Unions need to prepare to fight Austerity

SUPER VISA INSURANCE
PUNJAB INSURANCE INC.
Punjab Insurance Inc
• Life Insurance • Mortgage Insurance
• Critical Illness Insurance • Disability Insurance
• RESP, RRSP
www.punjabinsurance.ca

Sherjang Singh Rana
416.910.9000

Ravinder Singh Basra
416.845.6232

Village of India
Restaurant & Sweets
Tel: 905 - 450 - 3333
www.villageofindia.ca
*Open 7 days a week *Pur Veg. Authentic Fine Indian Cuisine
PARTY HALL (up to 100 people)
Party Hall + Catering + Seating Arrangement + Sound System + Lighting
*DINE IN *TAKE OUT *CATERING *SWEETS & SNACKS
114 Kennedy Road, South, Brampton, ON L6W 3E7
(Between Queen / HWY 7 & Steeles)

ਜ਼ਰਾ ਸੋਚੋ ਤਾਂ! ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਨਾਲ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਨੇ ਸਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੈਟਲ ਦੀਆਂ ਗਰਿਲਾਂ ਲਗਾ ਕੇ ਸਾਡੇ ਰਸਤੇ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਹਨ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀ ਸਹੀ ਪਲਾਨ ਕੀ ਹੋਵੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕੌਂਸਲਰ ਵਿੱਕੀ ਢਿੱਲੋਂ ਤੇ ਰਿਜ਼ਨਲ ਕੌਂਸਲ ਜੌਨ ਸਪਰੋਵਿਸਕੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਇਹ ਅਹਿਮ ਮੁੱਦਾ ਲਿਆ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

JGN KITCHENS
Go Green
JGN Kitchens

Special 20% off
Bathroom & Kitchen Design.
Traditional, Transitional & Contemporary.
Solid Wood Entry Doors
Wide Variety of Wood, Thermofoil & Laminates.
Tel: 905-828-8009
www.jgnkitchens.com
3600A Laird Road, Unit-2-4
Mississauga, ON, L5L 6A6
Email: info@jgnkitchens.com

ਗੀਤਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤਾਂ
ਮੁਕੰਮਲ ਪਰਿਵਾਰਕ ਰੇਡੀਓ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ
ਪਿਛਲੇ ਡੇਢ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ
- ਸਦਾਬਹਾਰ ਤੇ ਨਵਾਂ ਗੀਤ ਸੰਗੀਤ
- ਮਾਹੌਲ ਤੇ ਮੌਸਮ ਦੇ ਝਰੋਖੇ 'ਚੋਂ
- ਚਟਪਟਾ ਮਨੋਰੰਜਨ
- ਲਾਈਵ ਫੋਨ ਇਨ

ਰੰਗ ਪੰਜਾਬੀ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ
ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਖਬਰਾਂ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਵੀ ਸੁਣਨ ਲਈ
www.rungpunjabi.com
ਭਾਰਤ ਤੋਂ:
ਪ੍ਰੋ. ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢੁੱਡੀਕੇ
ਸਾਹਿਤਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰ:
ਨੀਟਾ ਬਲਵਿੰਦਰ
ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਖਬਰਾਂ:
ਰਣਵੀਰ ਸ਼ਾਰਧਾ
CJMR 1320 VOICE OF THE CITY
ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ
ਦੁਪਹਿਰੇ 2 ਤੋਂ 3 ਵਜੇ ਤੱਕ
ਇੰਟਰਨੈਟ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਈਵ www.cjmr1320.ca

ਟੋਨੀ ਮਰਵਾਹਾ
ਸੰਚਾਲਕ
Ph: 416-670-3539
Fax : 905-281-9322

UPPAL TRAVEL
A Name You Can Trust.

Avtar Uppal
PRESIDENT
Complete Worldwide Travel, Visa, Passport & Citizen Photo Services
Tel: 905-676-8200
Email: uppaltravel@hotmail.com
2857 Derry Rd. E. Mississauga, ON L4T 1A6
Fax: 905-672-784

ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਫੰਡ

- ਰੁਪਿੰਦਰਪਾਲ ਪੰਧੇਰ ਅਤੇ ਕਮਲਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਪੰਧੇਰ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਰ ਵਲੋਂ (ਕੈਲਗਿਰੀ) 100 ਡਾਲਰ
- ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਕੈਲਗਿਰੀ 100 ਡਾਲਰ
- ਮਾਸਟਰ ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪੋਤੇ ਅੰਸ਼ ਗਿੱਲ ਦੇ ਜਨਮ 'ਤੇ (ਕੈਲਗਿਰੀ) 100 ਡਾਲਰ
- ਰਮਨ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਨਵਕਰਣ ਗਿੱਲ ਆਪਣੀ ਸਪੁੱਤਰੀ ਨਿਮਰਤ ਗਿੱਲ ਦੇ ਜਨਮ 'ਤੇ (ਫੋਰਟ ਮਿਕਮਰੀ) 100 ਡਾਲਰ

Kulwant Singh Pannu
Sales Representative
416.276.1566
k.pannu@hotmail.com
AIR MILES
Century 21
Century 21 Green Realty Inc., Brokerage
REALTOR
Bus: 905.565.9565
Fax: 905.565.9522
24 Hour Pager Service
151 Superior Blvd. Unit 19-21
Mississauga ON L5T 1L2
MLS
Buy Green, Build Green...Save Environment!!!
Each office is independently owned and operated. Trademarks of AIRMILES International Trading B.V. used under license by Loyalty Management Group Canada Inc. and Century 21 Canada Ltd. Partnership

ਸੰਪਾਦਕ ਮੰਡਲ (ਆਨਰੇਰੀ)

ਮਾ. ਭਜਨ ਗਿੱਲ ਕੈਲਗਰੀ, ਅਲਬਰਟਾ
403-455-4220
ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ
416-817-7142
ਦਵਿੰਦਰ ਤੂਰ
416-902-9372
ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ
ਜਸਪ੍ਰੀਤ ਧਾਲੀਵਾਲ

ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ
ਮਾਸਟਰ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ
ਅਵਤਾਰ ਸਿੱਧੂ, ਵਿੰਨੀਪੈਗ ਮਾਨੀਟੋਬਾ
204-981-3375
ਬਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਗ੍ਰਾਫਿਕਸ ਡਿਜ਼ਾਇਨਰ
ਬੀ. ਸਿੰਘ
akashdeep.1064@gmail.com

2014 Provincial Elections? Another Game, Same Players

Renu Singh

It makes me laugh how during elections time, the candidates become people's best friends. When voting nears, it becomes all about the people. Endless promises with fake smiles. Every candidate portrays him/herself as a liberator of ordinary people. The drama that goes along with it is hilarious and pathetic at the same time.

The loud promises to?serve people, fight for the working class, lower taxes, increase government services, improve healthcare and education system, transparency and what not! We have heard it all and seen it all. We, the people are not stupid. Neither are we that naïve. WE GET IT! So, this is what I have to say to all candidates?all candidates begging for votes for the Jun 12th elections?STOP CLOWNING AROUND!

It is frustrating to watch this political circus every election year when neither of the candidates have people's best interests in mind. The three (3) major political parties in Canada have no genuine pro-people agenda. They go with the flow of power. After all, it's not about the people. It's all about being in power and the money to be made while in power. Every election comes with a circus loaded with acrobatic moves from these parties, trying to put as many votes in their illusive hats as they can. And when the circus is over, they cunningly put the winning hat on and march away, trampling the promises they have made to people under their legislative shoes.

Starting with the Ontario Liberal Party, a party that claims to be the centralist with a pro-people agenda has a track record of supporting corporations and rich land developers. When Liberals broke through the 42 years of Tories rule in Ontario in 1985, promises made to the people of Ontario were quickly tossed away and David Peterson, the party's leader then and Premier of Ontario made sure the corporation and land developers got quick access to untendered contracts. Peterson's father-in-law was one of those land developers and he made millions from the opportunity. The scandal became known as the Patti Starr Affair. Patti Starr, a Liberal fundraiser who had connections to very wealthy land and housing developing companies. Contracts went flying. Housing prices went skyrocketing. These companies made fortunes while ordinary people were suffering, as always. In 1985, 1988, and 1989 budgets, personal income taxes, payroll taxes and PST were increased throwing an already struggling ordinary person into the vicious claws of further hardship while the Liberal party members including their leader enjoyed the luxuries of post-electoral life.

New Democratic Party (NDP) came into power in Ontario in 1990 but the party didn't really have an agenda. The party never had its own concrete agenda. But the party made promises to Ontarians, and the most important one was to implement a public-auto-insurance system, only to be broken as soon as NDP took power. Bob Rae did exactly what Tony Blair did in UK, and he called it the Social Contract, which was a direct breach in NDP's alliance with the labour movement. But, after many unsuccessful years of pleasing the voters, NDP is campaigning again with promises to voters who have been fooled not once, not twice, but over and over again in this circus called 'elections'.

Conservatives took power back in Ontario in 1995. PC party leader Mike Harris's foremost agenda was to rebuild party's finances, not people's finances, the party's finances. He was quick to get cozy with the business community with the help of Bill Farlinger, who was a party insider, and later became the head of Ontario Hydro. Bill Farlinger was also the key figure to propose the privatization of Ontario Hydro. Conservatives ran the Common Sense Revolution (CSR) campaign, but behind the superficial slogans of "protecting health care" and "maintaining classroom spending", the campaign was loaded with pro-big-business and pro-corporate agenda, most of which went unnoticed by the media(?) and of course, by the people of Ontario. Behind the promising slogans, there was a hidden agenda of division and coercion. His message that people of colour and women should not be given a head start on employment against hardworking and worthy white males aimed at increasing class division in Ontario.

After selling Hwy 407, privatizing parts of Ontario Hydro, talks of privatizing LCBO, TVO, and other government services, as 1999 elections neared, the Conservative campaign started making promises again for increase in healthcare funding and education funding. But the reality is that during the Harris rule, the capitalist classes continued to thrive and the working class continued to suffer. The wages declined but the capitalist gains boomed. Many of Harris men made lucrative amounts of money in untendered multi-million dollar consulting contracts. So much for the Common Sense Revolution! How did Harris government win the elections twice...twice in a row? In 1995, and again in 1999. Shouldn't we, the people be more cautious as to who is getting our vote? Because, the party that gets most of our votes rules our lives for the next four years. We, the people must stand up and not let these political clowns trick us into handing them our votes.

In 2003, the power rolled back into Ontario Liberal Party's hands. Because looks like that's all we have for political leaders?Conservatives, Liberals, and NDP?the recycled politics that we keep crowning every four (4) years. When will we get tired of the status quo and demand politics of people?

'Not to raise the taxes' was a major campaign pledge

of the McGuinty Liberals. But it was the first, but not last promise to be broken when the Liberals took the reign in 2003. During his campaign, McGuinty denounced the Private-Public-Partnerships (P3 deals) for infrastructure deals to build hospitals, but afterwards, he allowed the P3 deals to continue as arranged by the Conservatives, letting the rich private corporations take over the hospital infrastructure. Read the report on www.ontariohealthcoalition.ca

And let's not forget the e-Health scandal of 2008. How 1 billion of taxpayers' money got doled out on? limousine rides, CEO Sarah Kramer's $380,000.00 a year pay cheque to, a $317,000.00 severance package, and $114,000.00 bonus for just 10 months on a job (for e-health that never happened). Sarah Kramer was hired by chair Alex Hudson "with the support of premier, Dalton McGuinty. Consultants hired by e-Health under Kramer's direction were paid $2,750.00 a day, and all of their out-of-pocket expenses all the way to tea/coffee and cookies were covered. Millions of dollars in untendered contracts were given to consulting companies that have ties to the Liberals. The Smart Systems for Health that set up e-Health quietly shut down in September 2008. Over a billion dollars made a lot of McGuinty people rich?one billion dollars of taxpayers' money. And now Mr. McGuinty is making 5% cuts to public service laying-off employees, taking already struggling middle class workers' livelihoods away to impress voters.

And not to mention the HST implemented by the McGuinty government. What a shame that we pay 13% HST, tax on not only the price of gas but on the Provincial Sales Tax of 14.7 cents/litre and Federal Excise Tax of 10 cents/litre)?basically paying tax on taxes!

It's time that we, the people of Ontario should stand up for our hard earned tax dollars, assess the candidate, the political party, and then hand our votes. Every single vote matters. I would rather hold on to it rather than handing it to impostors posing as public servants and who have nobody else's but their own best interests in mind?corporate puppets in political disguise. What will do they do if we don't vote? Think about it. After all, it's all about the votes. We must start learning the value of our vote. Four years is a long time to let someone decide the fate of our hard earned tax dollars and the services we get in return. It is our tax dollar that would pay the hefty salaries of the elected leader and his/her members. Don't forget that this entire financial system is running because of the working class and that makes the majority of us. The unreal financial structure of banks and government treasury would cease to exist if there is no 'real' money going in. We matter. Our voices matter. Our votes matter.

Election : Important Issues and Concerns

All of the three political parties did not touch the real issues of the public or youth such as Public Auto Insurance and improved public transit, Public Power and lower rates, Tax relief for working people-Tax corporations and wealthy, Strong labor and equality rights, University campus to Brampton and Abolish Employments Agencies ,Universities tuitions fee in Ontario comparative to other provinces, and lack of developed educational institute in Brampton and healthcare system; as a voter and citizen; our requirement to come forward. These kinds of nonexistence facility lead the youth into criminality and other wrong activities. So today youth need to recognize their true responsibility to build the future of coming generations. Watch the agenda of political parties and public in the air!

Jun 26, 2013

To

Hon. Brad Duguid

Minister of Training, Colleges and Universities

Ontario

Sub: **Requirement of University for Medical / Technical Education in City of Brampton**

Dear Mr. Duguid,

This is in reference to our earlier communication with Mr. Glen Murray on the issue of

Medical / Technical University in City of Brampton. During Mr. Murray's reply dated Sept 10, 2012 (attached herewith), Mr. Murray highlighted that in 2011 Speech from the Throne, Liberal Government committed to create three universities. But till 2012 no decision was made by government about the host institutions or communities. Mr. Murray also mentioned that in near future Government of Ontario will take some decisions to create three new campuses.

We wish to highlight that recently Mayor of Brampton Ms. Susan Fennell reiterated on Jun 13, 2013 that city council of Brampton supports idea of University in Brampton and is willing to provide land for university. In her speech Ms. Fennell also highlighted that presently university campus in City of Brampton is the most important agenda for city council.

We are again writing on behalf of residents of City of Brampton. The City of Brampton requires a University for Technical Education (Medical, Dentistry, Engineering and other Advanced Studies). Following are the reasons which are considered for our request of having a University in City of Brampton:-

1. As per 2011 census, Brampton is 9th largest city in Canada and 4th largest city in Ontario and 3rd largest city within Greater Toronto Area with a population of 523,911. Cities with lesser population have Universities with advanced technical and medical courses. Brampton's annual growth is more then 4.16%, considering this Brampton's population will cross 600,000 in less then 4 years.

2. Ontario resides 38.8% of Canadian population but holds less then 25% of overall Canadian universities.

3. 19 best managed companies of Canada have head offices in Brampton.

4. Half of Ontario's 18-24 years olds resides in GTA, while only 4 out of Ontario's 22 universities are located in the region. This forces many students to pay the cost of moving away to pursue their education.

5. Out of the ten largest Canadian Cities, Brampton is the only one that does not have a University Campus.

Page 2 of 4

6. Cities with lesser population then Brampton have universities (e.g. London, Guelph, Windsor, Kitchener, Kingston (Population: 123,363) etc.)

7. Universities in the GTA are already overcrowded and enroll some of the largest student populations in North America.

8. Closest university to Brampton is York University. In order to reach university minimum time required is 56 mins by public transport (from City Center). Every day students have to travel at least 2 hours to go to university. Other universities e.g. University of Toronto takes approx 1hr 30 mins (one way). This takes approx 3 hours of study time away from students.

9. Students generally prefer to stay close to campus (in order to avoid travel time). This is a major loss to city revenue (as students spent money outside the city). If University exists in City of Brampton then it will help city in bringing following:-

a. University will bring revenue to city and create employment opportunities.

b. Students from other cities coming to Brampton (will help local businesses).

c. City will attract more businesses.

d. It will help city in decreasing budget deficit of $357M.

e. It will help locals as City will not increase property taxes every time.

f. The Social Sciences and Humanities Research Council (SSHR), Canadian Institutes of Health Research (CIHR), and the Natural Sciences and Engineering Research Council of Canada (NSERC) each provide large federally funded research grants to communities with research universities. Brampton needs a research university to get its fair share of federal research dollars. Publicly funded R&D is a critical catalyst for the creation of knowledge-based jobs in both the public and private sector.

g. Building a University campus with research activities would give students the opportunity to participate in research and development (R&D) activities while attaining their degrees. Graduates with R&D experience are more competitive in the job market.

h. Startups and emerging companies often locate near universities conducting R&D related to their industry. This allows firms to acquired intellectual property at a fraction of the cost of conducting independent research. The feasibility of collaborating with other firms in their industry increases.

i. Conducting R&D at a Brampton based university campus will open the door for the future development of an Innovation Park. Innovation Parks are key drivers for the knowledge based economy. A research University in Brampton will attract startup and emerging companies and the jobs that come with them.

Currently City of Brampton has two colleges / universities (Sheridan College & Algoma University Campus) but both of them provide a very limited basic education. None of them provides higher technical and medical courses.

Considering all the above we strongly feel that City of Brampton students deserve better higher education prospects.

Page 3 of 4

Yours Sincerely

Dalbir Singh Kamboj Gurdial Singh

13 Sparta Dr. 125 Whitwell Drive Brampton, ON, L6P1H6 Brampton, ON, L6P1L4 Ph. No.: 905-913-1009 Ph No.: 905-915-2178

Gurmit Singh Tamberh Devinder S Kamboj 24 Rankin Crt 13 Sparta Dr. Brampton, ON, L6P1G4 Brampton, ON, L6P1H6 Ph. No.: 905-204-2424 Ph. No.: 905-913-1009

CC:

1. Ms. Kathleen Wynne, Premier Ontario (Fax: 416-325-3745)

2. Ms. Liz Sandals, Minister of Education, Ontario minister.edu@ontario.ca

3. Mr. Jagmeet Singh, MPP Bramalea-Gore-Malton (jsingh-qp@ndp.on.ca)

4. Mr. Param Gill, MP Brampton-Springdale (Parm.Gill@parl.gc.ca)

5. Mr. Vic Dhillon, MPP Brampton West (vdhillon.mpp.co@liberal.ola.org)

6. Mr. Bal Gosal, MP Bramlea-Gore-Malton (Bal.Gosal@parl.gc.ca)

7. Ms. Susan Fennell, Mayor City of Brampton (susan.fennell@brampton.ca)

8. Mr. Vicky Dhillon, City Councillor, Wards 9 & 10 (Vicky.dhillon@brampton.ca)

Ontario Election 2014: Question of Social Concerns & Common man

TORONTO - During the 11 years they've spent as Ontario's governing party, the Liberals have raised public ire many times over a series of high-profile scandals.

Here are five of the major controversies that opposition parties are sure to dwell on in the run-up to the June 12 election:

Ornge

Ontario's publicly funded air ambulance service has been under fire for almost two years over sky-high salaries, financial irregularities and corruption allegations. A legislative committee has been probing the service's complex structures and pay scales in detail, and opposition parties have been alleging wrongdoing with nearly every revelation. The auditor general has criticized the governing Liberals for failing to oversee Ornge, despite giving it $730 million over five years and allowing it to borrow another $300 million. The Liberals insist Ornge went rogue with a web of for-profit companies and questionable business deals, as well as exorbitant salaries and lavish expenses.

Cancelled Gas Plants

Scandal has swirled around the government's decision to cancel the construction of two Toronto-area gas plants ahead of the 2011 election, in which the government then led by Dalton McGuinty was reduced to minority status. The cancellation costs have now been pegged at $1.1 billion, but opposition parties have accused the Liberals of actively trying to cover up that figure. Ontario's privacy commissioner has concluded that staff working for McGuinty and a former energy minister broke the law by deleting emails pertaining to the project. Ontario Provincial Police are also investigating the document deletions, seizing government computers at both Queen's Park and beyond.

E-Health

The provincial agency was given a $1-billion budget to develop electronic health records, but wound up building themselves a bad reputation. A lot of the eHealth money went for untendered contracts given to highly paid consultants who then billed taxpayers for additional expenses in a scandal that cost former health minister David Caplan his job. In 2009, the auditor general said the agency had very little progress to show for its efforts, and opposition parties have alleged further financial mismanagement since then.

Windsor Parkway

The government has taken heat for not immediately acting when it learned a $1.4-billion infrastructure project didn't live up to safety standards. The Liberals were told that questionable materials were being used on the support beams on Windsor's Herb Gray Parkway in December 2012, but didn't halt the project until July. More than 500 support beams are being replaced by the project overseer at no cost to the tax payers, but the NDP has accused the Wynne government of trying to cover up the affair and only backing down when threatened with media exposure.

PanAm Games

Premier Kathleen Wynne has hailed the 2015 games as a cause for celebration, but opposition parties call it just another scandal. The $1.4-billion budget for the games does not include some key expenses, like the $700 million athletes' village. The government has also come under fire for $7 million worth of bonuses paid out to 64 executives.

ELECTION TIME, AGAIN! PAY ATTENTION, ONTARIO!

HST: Let's axe it or the air we breathe will be next to be taxed!

The harmonized sales tax (HST) came into effect July 1, 2010, in Ontario, making everything subject to higher taxes, and hence, making everything more costly and ever-expensive for Ontarians. HST is the Highest Stress Tax and is widely regarded as a tax grab. HST should be removed from everything. It is one tax we need a break from.

While McGuinty Liberals gambled billions of dollars of taxpayers? money on the famous e-Health scandal in 2008 (which included hefty paycheques to the Liberals favoured consultants at the rate of $2,750.00 per day, and hundreds of thousands in bonuses for the work that never took place), we are being fooled that the government needs money in form of our tax dollars. HST is just another tax we cannot afford to pay anymore. Do you know that HST is a tax on tax at the pumps? Here is the breakdown of

taxes included in the $1.38 per litre price of gas:

Ontario Sales Tax: 14.7 cents per litre Federal Excise Tax: 10 cents per litre Toronto Retail Margin: 7 cents per litre

Then 13% HST on the above is added to the total price of gas we pay. HST is a tax levied on taxes. This illegal tax must be axed. HST is eating up the money people don't have to begin with. Fixed and low income families have to give up on the little luxuries that make life more bearable after eight or twelve hour shifts. This only to be able to afford heating for their homes, just to have the electricity running in their homes, and just to keep them going from home to work and vice versa. HST is a major cause of mental stress and anxiety, and hence, a killer for majority of Ontarians.

Fuming Gas Prices:

Working class is not only struggling with high taxes but also sky-rocketing gas prices. While corporate oil giants make billions in profits, an ordinary person tries to balance the budget between food items and gas money. Shame on these corporations that make profits out of people's sufferings and shame on our government to let it happen!

A lot of the people are discouraged to work further away from home. A job offered a little farther from home would take at least $8.00 an hour towards gas. The gas prices are shattering everyone's lives and our government has its lips sealed, ears plugged, and eyes shut. There is always an excuse, always a reason given to us for high gasoline

prices. Enough of this game playing now! We need solutions. We cannot continue to pay these killer gas prices quietly. It's time that we question our political candidates about their party's action plan to tackle this very serious issue.

High Hydro Costs:

One of the major issues that Ontarians want addressed during this Elections is the sky-rocketing cost of Hydro. Hydro One CEOs and top brass make millions in salaries, bonuses, allowances and other perks and privileges, while parents and families are forced to use Child Tax Benefit and Universal Child Tax Benefit payments towards paying their highly skewed Hydro bills. Low income Ontarians living from hand-to-mouth, pay-cheque-to-paycheque are fed up of Hydro One charging them Regulatory charges, delivery charges, Old Debt charges, plus taxes and late payments on top of all that nonsense. An average households usage might be just $100 but they have to end up paying $200 extra for Hydro- Ones all other oppressive, deceitful, devious and treacherous imposed charges. On top of this, cunning Hydro-One possesses legal authority to disconnect Hydro lines of the needy, the sick, the disabled and the elderly in the harshest Canadian winters upon their inability to pay their Hydro bill. The formula Hydro-One uses to calculate an average household invoice is extremely vague and ambiguous making absolutely no sense to Ontarians. Hydro-One harasses them with due dates and late-payment charges and threatens to ruin their credit if the payment is not made by a certain date. Under these circumstances, where there is no government agency to protect Ontarians from such Hydro-One fraud, the most vulnerable of the society, the low-income families, single parents, seniors and children suffer the most. Hydro-One along with corrupt Ontario government is taking food out of Ontario children's mouths robbing them out of their food money to fill their own pockets. Hydro Ones oppressive billing policies have long been neglected and ignored. The need of the time dictates that a public inquiry be launched into Hydro Ones invoicing techniques and their illegal and illegitimate billing practices be thoroughly investigated and exposed. Hydro One must compensate Ontarians for the unnecessary mental and physical stress and anxiety they caused as this form of gouging in this modern era of 21st century civilized Canada is totally unacceptable.

High Tuition Fees:

University tuition fees have increased by 4.3% this year in Ontario, rising to $6,640.00 a year. We hear the political candidates making promises that their party would put a freeze the tuition fees for the next four years. Maybe, the candidates need to listen to the people for once. We are not asking for tuition freeze. We are asking to lower the tuition fees not just by a few hundred but a few thousand. Investing in our education system is far more important than some bogus provincial programs that only corporations and politically appointed consultants end up making millions from. No child that is capable of receiving post-secondary education should be deprived of the opportunity due to financial reasons. The universities only go up to the highest limit possible but the tuition fee limits are set by the government. Nova Scotia, that once had the highest tuition fees are now the lowest. Why not Ontario? Because we are not speaking loud enough! Whatever little noise we are making, is falling on deaf ears. For all the time we don't speak up, hundreds of thousands of students remain deprived of higher education and even higher number of students continue to be crippled with debt.

E-Health Scandals:

Individuals most undisciplined and highly insensitive to the public interest issues, the most self-interested and highly self-indulged, the most incompetent and highly ill-qualified for the job, the most ill-tested to handle responsibility at any level of government are being installed and appointed at highest positions in the public institutions, particularly, in the healthcare, as top-most senior bureaucrats who also masquerade as healthcare policy-makers. This is being done openly without taking into consideration any competitive hiring process.

The top-most senior bureaucrats in Ontario hold high positions at the democratic public institutions not by the virtue of their competence and their competitiveness but due to the virtue of their high birth, family influence and the right connections, an appointment malpractice that is severely sabotaging and undermining the values of democracy, meritocracy, transparency and accountability. The easy prerequisites of strong family connections and a very limited education has enabled the

most intellectually deficient and morally bankrupt individuals to gain the highest of public offices in Ontario to be run as private family affairs.

Once in power, these bureaucrats display an extremely keen sense of pragmatism at fulfilling personal family obligations by installing family members and relatives at every job opportunity that presents itself, otherwise, new do-nothing-look-busy positions can be easily invented and created overnight under their patronage to accommodate the ever-growing family tree. Thus, Ontario's bureaucratic efficiency and effectiveness is limited to promoting and nurturing nepotism and cronyism which protects personal narrow familial interests rather than serving wider public interest.

These bureaucrats who, by the way are also successful career businessmen operating highly lucrative, tax exempt private businesses, construction companies and consultation firms on the side, proudly begin their taxpayer dollar plundering career and mission by formulating and devising the most unwise and ill-advised public-policy mandates privately behind closed doors without ever taking into consideration any public interest or public opinion whatsoever. This opaque and undemocratic practise is rampant in all Ontario government institutions but healthcare is a case in point due to being a victim of two massive corruption scandals. Ontario's Auditor General's two investigative healthcare reports, the e-health scandal (Sept. 2009) and the consultant-use scandal (Oct. 2010) have clearly brought forth serious allegations of corruption, fraud, theft, cheating, breach of public office, breach of trust, fiscal mismanagement and financial conspiracy against the Ontario Hospital's and LHIN's CEO, Lobbyists and Consultants, in simple terms, a monumental case of financial debauchery.

McGuinty's inability and reluctance to take any firm action against these politically and judicially well-connected criminals led to these two scandals being treated as seasonal issues in the parliament, and were quickly brushed under the carpet while pretending to bid a teary-eyed farewell to a cabinet minister and a LHIN CEO, who in turn, were showered with lavishly extravagant severance packages and numerous more farewell goodies, enough to secure the future of their future generations, for their resignation drama.

These two healthcare scandals revealed within a period of one year, highlight the corrupt activities of Ontario Hospital's and LHIN's CEO's, lobbyists, consultants and numerous insiders and associates who also doubled as Ontario hospital's and LHIN's Chairs, Board of Trustees, Board of Directors and Board of Governors. These healthcare scams are also a prime example of excessive bureaucratic greed, where, the Ontario Hospital's premises were converted into a corruption-plagued sphere of influence and spending, which provides a clear proof that the healthcare bureaucracy expends all its energies on corruption-ridden administrative practises, in order to maximize public tax-dollar loot at the expense of delivering the most basic and the most essential emergency healthcare services across the province of Ontario. These scandals have further brought forth the greatest of internal shifty gimmicks of high-class bureaucratic palm lubricating and mutual back-scratching favours conducted behind closed-doors. Contracts and deals worth millions of taxpayer dollars were awarded to favoured lobbyists, consultants, insiders and associates behind closed-doors in the most secretive and opaque manner, without taking into consideration any legal competitive bidding and tendering process whatsoever.

This major abuse of power and of public office by the Ontario hospital's and LHIN's CEO's in collusion with their powerful political cronies is also a clear evidence of the organized crime committed at the upper-most echelons of Ontario hospitals. The Auditor General's two Healthcare scandal reports are full of examples where these street-smart, do- nothing position-holders played mafia-style wheeling and dealing games, using private and public connections to split and distribute the usurped and unaccounted for taxpayers money amongst themselves. While, the reputation of these stooges is fit to top the Forbes list of the most corrupt, their ravenous loot of precious healthcare dollars have laid bare the depths to which these high-profile healthcare crooks and conmen have sunk to cheat the system for quick monetary gains.

Basically, as the two healthcare scandals have proven that the province-wide hospitals have been gripped by uncontrolled corruption epidemic, but as yet, no political or judicial treatment whatsoever has been administered against this widespread ailment. Neither McGuinty, nor his successors have shown any serious determination in eliminating the conditions which make possible the perpetuating and breeding of corruption and under-handed dealings by the Ontario hospital CEO's and their cronies on a long-term basis. Without passing any bills in the parliament to punish the crimes of these high-profile healthcare law-breakers, the Ontario government has ensured them a free-hand to continue their corrupt practices unchallenged. Furthermore, Ontario government's reluctance to reveal publicly the names and identities in order to expose and prosecute these healthcare criminals is also an issuance of an insurance policy for them to continue on with their corrupt activities unhindered and uninhibited; an insurance policy that validates their looting and stealing of public funds without fear of even a remote possibility of any accountability action against them in the near future.

This lack of political will to take any concrete measures against ensuring of future healthcare frauds occurring on such a massive scale also shows Ontario government's fear that a deeper scrutiny will expose the fact, that the rot of corruption has spread deep and wide in every government institution, department and agency of Ontario, from municipal to federal level. It will also expose the whole nepotistic and crony political-bureaucratic network web of relationships and friendships, which leads to Ontario government's great hesitation to deal with this crime.

Ontario's crime investigation agencies and the law enforcement apparatus have also been deemed impotent in taking any swift action, conducting any raids or making any arrests in the case of these high-profile criminals and culprits. This lack of judicial will to bring these high-class thieves to justice clearly demonstrates the fact that the civilian rules and regulations of law and justice do not apply to these high-profile schemers and scammers, thereby ensuring that they remain above the law. This makes it a serious case of differential and deferential treatment towards high-class robbers and thieves with their crimes being conveniently overlooked and their identities being protected and preserved.

This is also the main reason that those who had immersed themselves neck-deep in these scandals have emerged the most unscathed to embark upon their new journey of fresh loot and plunder of precious healthcare dollars. The significance of this massive loot comes to light when the sheer enormity of the amount of public funds devoured so privately by the nexus of Ontario hospital's and LHIN's CEO's, lobbyists and consultants Incorporated under the pretext of healthcare spending is taken into consideration. This triumvirate, indeed excelled in the field of fraud and deception while being granted full impunity by the Ontario government and the judiciary, which aids in the continuation of the broken healthcare system.

Seven years gone by, but e-health scandal criminals still on the loose, Why?. The fact of the matter is that both the Ontario government's and the Ontario judiciary's inaction in the face of such blatant corruption is tied to their close connections and familial compulsions with the healthcare culprits; otherwise if Ontario government was serious to fight healthcare corruption, it would have in conjunction with the judiciary, immediately frozen the safe haven off-shore and Canadian bank accounts belonging to these criminals to recover the stolen money to be rechanneled back into frontline emergency healthcare services. It would have also seized their Canadian and foreign assets and investment portfolios, and would have revealed their identities in the process, releasing publicly the details of how these healthcare criminals managed to whiten billions of dollars of black money, which is by all means the biggest case of bureaucratic money laundering in the history of Canadian healthcare.

A Weak Government:

Ontario government's weakness along with its unjust and dishonest policies have closed shut all doors of two way communication of dialogue and debate with Ontarians, thereby, underwriting this relationship on highly unequal terms, hence, turning it into a subservient master-slave relationship in 21st century Canada. Ontario government's corrupt activities have turned the democratic public institutions of Ontario into totalitarian and authoritarian exclusive clubs where public decisions concerning important public matters and interests are made privately behind closed-doors. This undemocratic practice is openly and publicly denying Ontarians any access to the democratic participatory role in important political policy decision-making process. The unscrupulous activities of the politicians have further turned democratic government institutions into safe havens of nepotism and cronyism. Ontarians are expected not only to accept their undemocratic authority but also to obey, exalt and revere them without question. Ontario government's suppression of free speech has cancelled all political dialogue, discussion and debate based on exchange of ideas essential for social and economic progress, growth and development, hindering and obstructing all political involvement, participation and engagement at grassroots level and has led to intense

public fearfulness to question the undemocratic authority of Ontario government. Ontario government's greed, on the other hand, has forced it to maximize its illegal profits through the heavy burden of taxation on small business, and through extortionist and exorbitant housing, hydro, insurance, gas and food prices all the while supporting the politicians extravaganza and wastefulness with luxurious lifestyles and unending paradise Island vacations. Ontario politicians, in their intoxication with power, have totally failed to realize that their greed is directly responsible for taking the food out of Ontario children's mouths and taking the roof away from Ontario families heads, thereby, condemning them to a life-time of poverty and homelessness, and a standard of living way below poverty line. This is the major reason that in this modern 21st century, 1.7 million Ontario children are living way below poverty line only because Ontario politicians have chosen to live way above prosperity line. The issue of hunger, poverty and homelessness among Ontario children and families, from which the Ontario government has totally absolved itself, is a social duty and a moral obligation of each and everyone of us as True and Proud Canadians to raise our voice against the injustices of Ontario government corruption rather than tolerating it. Addressing government corruption will be akin to addressing homelessness and poverty in Ontario.

A Stagnant Economy:

The Ontario Government has adopted a Colonialist economic ideological strategy in which small business is severely discouraged and sabotaged. This strategy, in turn, has brought into play the phenomena of slaughtering the hen which lays the golden egg. This strategy further explains the relatively short life-span and the small survival rate the small businesses experience in Ontario. Small business is easily suffocated and strangled by the cunning and scheming politicians and bureaucrats (at all the three levels: Municipal, Provincial and Federal) first and foremost by the induction of unbearably heavy taxation, and then by the heavy pressure imposed by high rent, high hydro, high overhead costs and unreasonable insurance prices.

The Ontario Government has deliberately underestimated the importance and the significance of the vital economic role played by free small business activity and the resultant entrepreneurial competition in the life of society. Dalibor Rohac of the London based Legatum Institute says: "Economic growth is not a product of abstract social forces, but results from creative efforts of countless entrepreneurs-individuals who risk their money and try to anticipate the best ways to satisfy their customers". Small business is, in reality, the tiniest powerhouse whose commercial and business activity along with centralized and disciplined decision-making governance produces powerful economic energy. This economic energy, in turn, is directly and indirectly converted into the production of wealth and of job-creation at the lowest level. Additional benefits and positive side effects of free small enterprise for a small business owner include (a) a sense of pride of ownership and hence, responsibility, (b) a sense of community membership, (c) an acquisition of critical thinking skills and a greater problem-solving efficiency, (d) maximum time and effort input leading to realization of one's full entrepreneurial potential.

Thus, free small entrepreneurship is a major power-source of meaningful self-employment opportunities which leads to a heightened sense of accomplishment, self-esteem, dignity and pride. These qualities are a natural by-product of the success achieved through one's own hard work and talent. Free small enterprise enhances the natural entrepreneurial instinct in human beings which supports the fact that human beings are, by nature, inherently most capable of procuring their own livelihood through self-employment strategies. But Ontario Government with its strict Colonialist economic ideology and its truly perfect Colonialist mindset, remains adamant to take away from its citizens, the most fundamental Human Right of practicing free small entrepreneurial activity which is also the most basic and a natural method of earning one's livelihood.

Ontario Government, thus, dictates punishment and penalizes small business rather than rewarding and encouraging it. Ontario Government's heavy-handed hidden and obvious taxation, and the deceitful political-bureaucratic barriers and hurdles are the greatest source of mental and physical stress for a small businessman in Ontario today. The direct and unfortunate result of the policy of over-taxing the small business is that it unlawfully and illegitimately swallows up a serious chunk of desperately needed capital required to meet day to day business needs and challenges. Therefore, in Ontario, a majority of extremely talented, entrepreneurial-minded individuals and small business-owners either have to close down, or lose their businesses turning into paupers and are forced to end up as desolate and despondent low-paid workers or welfare recipients.

Small business activity leads to economic competition which, in turn, maintains a sustained economic development, growth and progress. By suppressing free small business activity, the Ontario government has killed economic competition in order to please the large corporations. Ontario's economic ideology further lays strong emphasis on the creation of low quality labour jobs by depending heavily on large corporations like Wal-mart, Tim Hortons, McDonalds, No-Frills and others which are expected to absorb the majority of the workforce in order to deliver sustained livelihood. Instead of encouraging free small business activity and, hence, economic competition in order to help an average man establish a dignified means of earning a living, Ontario government's Colonialist economic ideology forces the common man into the arms of these new age factories offering meaningless and demoralizing jobs under the guise of "employment opportunities". For the powerless common man, it is either WAL-MART or welfare, thereby depriving him of all other economic options that might have been available to him.

These Large Corporations and monopolies are heavily subsidized and are allowed to establish at every major intersection of Ontario leaving absolutely no competitive space for small business activity to function, while economic competition is stifled before it can even originate. If along with the large Corporations, free small business activity would have been allowed to flourish, Ontario's economic story would have been totally different today. But unfortunately, Ontario government's firm embrace of its Colonialist economic policy has caused the worst economic stagnation of 21st century.

Health Care on the Edge of Privatization:

The province first made sure our health care system is so doomed that it can justify the reform by giving private contracts to rich corporate bidders but the government is forgetting that we, the people are alert on the issues revolving around them. Ontario's Health Minister is leading the project towards P3 corporations. P3 corporations are for-profit organizations that have little public interest and all corporate interests in mind, with, of course, hefty under the table donations to our political parties. We need to speak up to demand that instead of privatizing, our tax dollars be put into our health care system.

Skyrocketing Auto Insurance Rates:

In Ontario, the auto insurance regulations are set by the Financial Services Commission of Ontario (FSCO), a 100% taxpayer funded agency. In reality, it is the government, not the private sector that sets the insurance rates. According to FSCO, as of March 31, 2011, FSCO has regulated 361 insurance companies, 44, 203 insurance agents, 4,420 corporate insurance agencies, and 1,499 insurance adjusters. Whose interests FSCO is watching out for? Taxpayers or the insurance companies? Why can't Ontario have government funded auto insurance and offer people affordable premiums? Did you know that Mr. McGuinty has sanctioned another 22.5% increase in auto insurance premiums in January 2012?

Exploitation of Workers by Unregulated Employment Agencies in Ontario:

And, we must speak up on behalf of thousands of workers being exploited by these employment agencies. Until these employment agencies are eliminated and HRDC take the role of employment services back, workers including students desperate for jobs to pay off the tuition debt will continue to be exploited under dangerous job conditions, less pay, no paid holidays or sick days and absolutely no benefits or job security. Don?t forget that the government loses a lot of tax dollars due to these employment agencies and the loss is made up from our tax dollars.

All of the tree political parties did not touch the actual issues of the public or youth such as Public Auto Insurance and improved public transit, Public Power and lower rates, Tax relief for working people-Tax corporations and wealthy, Strong labor and equality rights, University campus to Brampton and Abolish Employments Agencies ,Universities tuitions fee in Ontario combative to other provinces, and lack of higher educational institute in Brampton and healthcare system; as the voter we need to come forward. These kinds of nonexistence facility lead the youth into criminality and other wrong activities. So today youth need to recognize their true responsibility to build the future of coming generations. Jun 12th is not all about their campaigns, it?s about the next four years of our lives. Don't just hand your vote over to a political candidate. Question them about their party's agenda and action plan to tackle these issues. Hold them accountable for the promises they make to get your vote. Because, your vote matters!!!

ਕੌੜੇ ਸੱਚ ਦੇ ਰੂਬਰੂ

ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਨਾ ਭੁੱਲਣਯੋਗ ਪੰਨਿਆਂ 'ਚੋਂ

ਵਰਿੰਦਰ ਵਾਲੀਆ

ਤਿੰਨ ਦਹਾਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨੀਲੀਆਂ ਦਸਤਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨੀਲੇ ਬਾਣੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ 'ਸੋਧਣ' ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅੰਬਰ 'ਤੇ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਚਿੱਟੇ ਦਿਨ, ਅਸਮਾਨ ਦਾ ਰੰਗ ਨੀਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਂ ਨਾ ਪਿਆ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੁੱਟ ਪੈਣਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਅਸਮਾਨੋਂ ਟੁੱਟਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਕਲਸ਼ਾਂ ਤੇ ਬੁਰਜ/ਬੁਰਜੀਆਂ ਨੂੰ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਨੀਲੇ ਤਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸਰੀ ਦਸਤਾਰਾਂ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕੇਸਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਲਾਲ ਸਲਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ।

ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਬਲਿਊ ਸਟਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਨੀਲੇ ਤਾਰਿਆਂ' ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਾਨਣ ਬਾਰੇ ਮੇਰੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਲਗਾਤਾਰ ਬਣੀ ਰਹੀ। ਵਿਗਿਆਨਕ ਪਿਛੋਕੜ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਨੀਲੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਂਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਜਗਿਆਸਾ ਦਾ ਜੁਆਬ ਮੈਨੂੰ ਡਾ. ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਧੀਰ ਦੀ ਖੋਜ-ਭਰਪੂਰ ਕਿਤਾਬ 'ਪੁਲਾੜ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ' ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਕੇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਡਾ. ਧੀਰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ,ਠੰਢੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਰੰਗ ਹਲਕਾ ਲਾਲ, ਗਰਮ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਪੀਲਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਗਰਮ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸਫ਼ੇਦ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਰਮ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਰੰਗ ਸਫ਼ੇਦੀ ਮਿਲਿਆ ਨੀਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈੜ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਕਿੱਸਾ ਵੀ ਅਜੀਬ ਹੈ। ਮੋਟੇ ਭਾਰੇ ਤਾਰੇ ਜੋ ਚਿੱਟੇ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਊਕਲੀ ਬਾਲਣ ਫੂਕਦੇ ਹਨ ਤੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

'ਤਾਰੇ ਦਾ ਜਨਮ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਹਿੰਸਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ।.. ਮਰ ਰਹੇ ਤਾਰੇ ਆਪਣਾ ਪਦਾਰਥ ਨਵੇਂ ਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਜਨਮ ਲਈ ਅਰਪਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ....। ਅਕਾਸ਼ ਜਾਂ ਅਕਾਸ਼ਗੰਗਾ 'ਚੋਂ ਅਗਨੀ-ਬਾਣਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ। 'ਪੁਲਾੜ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ' ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਲਿਖਤੀ ਗਵਾਹੀ 1232 ਈਸਵੀ ਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਚੀਨੀਆਂ ਨੇ ਮੰਗੋਲੀਅਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਲੇ ਪਾਊਡਰ ਵਾਲੇ ਅਗਨ-ਤੀਰ ਚਲਾਏ ਸਨ। ਸੰਨ 1610 ਵਿੱਚ ਕੈਪਲਰ ਦੀਆਂ ਲਿਖ਼ਤਾਂ ਨੇ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉਡਣ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੋਚਣ ਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਡਣ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਰਾਕਟ ਹੀ ਹੈ। ਰਾਕਟ ਦੀ ਯੁੱਧ ਅਸਤਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਥਮ ਵਰਤੋਂ ਮਸੂਰ ਦੇ ਟੀਪੂ ਸੁਲਤਾਨ ਨੇ 1792 ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰੀ ਰੰਗਾਪਟਨਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਰਾਕਟਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਵਿਲੀਅਮ ਕਾਂਗਰੀਵ ਨੇ ਟੀਪੂ ਦੀਆਂ ਲੀਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅੱਗੇ ਕੰਮ ਤੋਰਿਆ। ਉਸ ਪਿੱਛੋਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਰਾਕਟਾਂ ਨੂੰ ਯੁੱਧ ਅਸਤਰ ਵਜੋਂ ਕਈ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ। ਅਗਨ-ਬਾਣਾਂ ਬਾਰੇ ਨਿੱਠ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਕਰਕੇ ਹੀ ਸ਼ਾਇਦ ਇੰਗਲੈਂਡ ਕੋਲੋਂ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹਾ-ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਵਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਤਵਾਰੀਖ਼ ਨਾ ਪਾਪ ਨੂੰ ਬਖ਼ਸ਼ਦੀ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ। ਸੱਲ ਜਦੋਂ ਅੱਖਰਾਂ ਦਾ ਜਾਮਾ ਪਾ ਲੈਣ ਤਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਜਿਲਦਾਂ ਅੰਦਰ ਹਰ ਇਬਾਰਤ ਸਦਾ ਤੜਪਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਲਈ ਨਾਸੂਰ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਫ਼ੌਜੀ ਹਮਲੇ ਨੇ ਕਈ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤਕ ਇਸ ਕੌਮ ਨੂੰ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਈ ਰੱਖਿਆ। ਆਪਣਿਆਂ 'ਤੇ ਫ਼ੌਜ ਕਿਉਂ ਚੜ੍ਹੀ ? ਸਰੋਵਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਾਣੀ 'ਚੋਂ ਚੰਗਿਆੜੇ ਕਿਉਂ ਨਿਕਲੇ ? ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪੁਰਬ 'ਤੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ? ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਚੋਂ ਲਾਟਾਂ ਕਿਉਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਬੁੱਕਲ ਵਿੱਚ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਇਤਿਹਾਸ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ 'ਤੇ ਉਕਰਿਆ ਸੀ ਜੋ ਲੋਥਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਫੂਕਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਮਿਥਿਹਾਸ ਮੁਤਾਬਿਕ ਚੁਰਾਸੀ ਲੱਖ ਜੂਨਾਂ ਦੇ ਗੇੜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਨੁੱਖਾ ਦੇਹ ਨਸੀਬ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੂਨ ਚੁਰਾਸੀ ਨੇ ਤਾਂ ਅਨੇਕਾਂ ਕੰਚਨ ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਚੁਰਾਸੀ ਦੇ ਗੇੜ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਇਸ ਫ਼ੌਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਾਕੇ ਦਾ ਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਅਣਹੋਣੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਸਾਕਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਉਹ ਘਟਨਾ ਜੋ ਆਮ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਘੱਲੂਘਾਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਹੋਵੇ। ਘਮਸਾਨ ਦੇ ਅਸਾਵੇਂ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਘੱਲੂਘਾਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਘੱਲੂਘਾਰੇ ਦੀ ਪੀੜਾ ਲੋਕ-ਪੀੜਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ੌਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਗੱਦੀਨਸ਼ੀਨ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪੁਰਬ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਇੱਕ ਯੁੱਗ-ਪਲਟਾਊ ਘਟਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੀਰੀ-ਪੀਰੀ ਦੇ ਯੁੱਗ ਦਾ ਆਗਾਜ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੰਤ-ਸਿਪਾਹੀ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਵੱਲੋਂ ਆਰੰਭੇ 'ਧਰਮ-ਯੁੱਧ' ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਧਰਮ-ਯੁੱਧ' ਮੋਰਚੇ ਦੇ ਡੇਢ-ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮੀਰੀ-ਪੀਰੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਬੰਬਾਂ ਦੀ ਬੁਛਾੜ ਝੱਲਣੀ ਪੈ ਗਈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੌਥੇ ਮੁਗ਼ਲ ਸਮਰਾਟ ਜਹਾਂਗੀਰ (1569-1627) ਦੇ ਰਾਜ ਸਿੰਘਾਸਣ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਲਾਸੀ ਅਤੇ ਤਅਸਬੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਕਬਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੱਦੀ 'ਤੇ ਬੈਠਿਆ। ਤੁਜ਼ਕਿ ਜਹਾਂਗੀਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਨੂੰ 'ਯਾਸਾ' ਅਨੁਸਾਰ ਤੱਤੀ ਤਵੀ 'ਤੇ ਬਿਠਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੀਸ ਉੱਪਰ ਗਰਮ ਰੇਤਾ ਪੁਆ ਕੇ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ। ਹੋਰਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਹਾਂਗੀਰ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਗੁੱਸਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਬਾਗੀ ਪੁੱਤਰ ਖੁਸਰੋ ਨੂੰ ਸ਼ਰਨ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਖ਼ੁਸਰੋ ਨੂੰ ਵੀ ਚਨਾਬ ਦੇ ਕੰਢੇ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਿਲਵਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਵੱਲ ਕੋਈ ਕੈਰੀ ਨਜ਼ਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੀਆ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਤਖ਼ਤ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚਾ ਤਖ਼ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਤਾਮੀਰ ਹੋਵੇਗਾ! ਪੰਚਮ ਗੁਰਦੇਵ ਨੇ 'ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ' ਕਹਿ ਕੇ ਰੱਬ ਦਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨ ਕੇ ਮੀਰੀ-ਪੀਰੀ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ 'ਤੇ ਕਹਿਰ ਵਰਤਦਾ ਵੇਖ ਕੇ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਈਂ ਮੀਆਂ ਮੀਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੇ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦਿੱਲੀ 'ਤੇ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਇੱਟ ਨਾਲ ਇੱਟ ਖੜਕਾ ਦੇਵਾਂ। ਪਰ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰਨ ਅਨੰਦ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤੂ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਸੁਲਤਾਨ ਬਾਹੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ,ਨਾਮ ਫ਼ਕੀਰ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਹੂ ਕਬਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਵੇ ਹੂ। ਚਿਰਾਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਬਰਾਂ 'ਤੇ ਬਾਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਦਾ ਜਿਉਂਦੀਆਂ-ਜਾਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਜਿਉਂਦੇ ਹੀ ਮਰਿਆਂ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਜੋਤਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਗਦੀਆਂ।

ਗੱਲ 'ਧਰਮ-ਯੁੱਧ' ਦੀ ਸੀ। ਧਰਮ-ਯੁੱਧ, ਆਮ ਯੁੱਧ ਨਾਲੋਂ ਵਿਲੱਖਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਰਮ-ਯੁੱਧ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਆਪਰ ਅਤੇ ਤ੍ਰੇਤਾ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੜਿਆ ਗਿਆ। ਅਜਿਹੇ ਯੁੱਧ ਲਈ ਸੰਤ-ਸਿਪਾਹੀ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਖ਼ਮੀ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰਨਾ ਧਰਮੀ ਯੋਧਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਧਰਮ-ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਨਿਹੱਥਿਆਂ, ਅਬਲਾ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਤਾਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਧਰਮ-ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਫ਼ੌਜ ਤਨਖ਼ਾਹ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ। ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਖ਼ੁਦ ਸ਼ਸਤਰਧਾਰੀ ਹੋ ਕੇ ਸ਼ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਵਿੱਢੇ ਗਏ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਉਪਰੋਕਤ ਮਰਿਆਦਾ 'ਤੇ ਕੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ? ਕੀ ਕਾਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ? ਅਬਲਾ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਰਾਹ ਜਾਂਦੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਅਚਿੰਤੇ ਬਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਪਏ ? ਕੀ ਇਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਧਰਮ-ਯੁੱਧ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਉਤਰਿਆ ? ਜੇ ਪੂਰਾ ਉਤਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪਿਛਲੇ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਲਟਕਦੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਈ ਹੋਰ ਮੋਰਚੇ ਲੱਗ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਯੁੱਧ ਵੇਲੇ ਵੀ ਧਰਮ ਦਾ ਪੱਲਾ ਨਾ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਯੋਧੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ 'ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ' ਮੰਗਣ ਵਾਲੀ ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕਦੇ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁੱਖਣੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਫ਼ੌਜ ਨੇ ਉਸ ਜੜ੍ਹ ਨੂੰ ਪੁੱਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਗ਼ਲ ਰਾਜ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਪੁੱਟਣ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਸੀ।

ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਾੜਵੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਵਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬੇਚੈਨੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀ ਹੋਣੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੁਕਨੂਸ ਵਾਂਗ ਤਬਾਹ ਹੋ ਕੇ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਣਾ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀ ਜੀਵਨ-ਜਾਚ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਾੜਵੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾੜਵੀ ਬਣਨਾ ਪਿਆ, ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਖਾੜਕੂਪੁਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਬਣ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਖੜਗਭੁਜਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਿਨ ਤਨਖਾਹੋਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਹੀ ਫ਼ੌਜ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਜੰਗ ਲੜਨ ਦਾ ਕਦੇ ਸੁਪਨਾ ਤਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਿਆ। ਫ਼ੌਜੀ ਹਮਲਾ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਸੀ। ਭਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਫ਼ੌਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਹ ਗੁਰੂ ਘਰ ਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੇ। ਇਸ ਫੇਰੀ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹਿੱਕ 'ਤੇ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਫੁੱਲ ਟੰਗਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਭਵਨ ਦੇ ਮੁਗ਼ਲ ਗਾਰਡਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋਣ। ਵੈਸੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਡਲ੍ਹਕ ਪਈਆਂ ਸਨ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਕਾਣੀ ਕੌਡੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

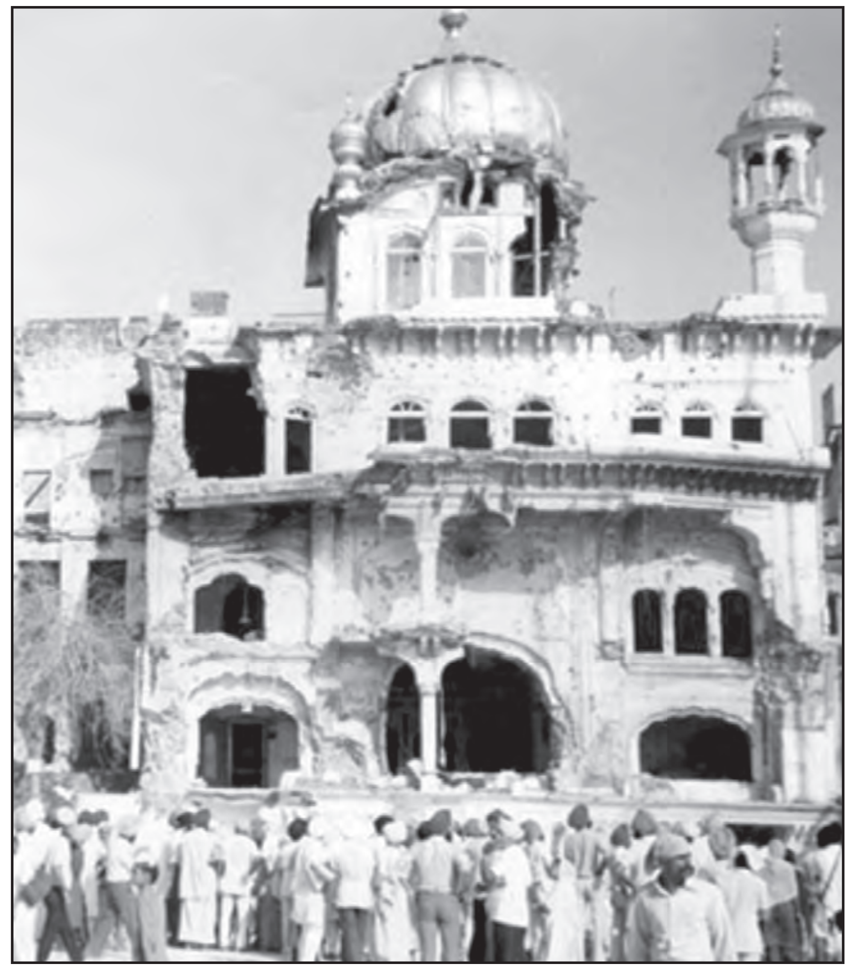

Certified General Accountant
Tax & Accounting
Attends all Audits and Prepares Appeals
Sukhdev Singh, CGA
Tel: 905.793.0909
Fax: 905.450.2165 #10-2084 Steels Ave. E.,
sukhdevss@excite.com Brampton, ON L6T 5A6

Avon Accounting & Tax Services
Personal Tax Returns (T1)
Self Employed
Taxi Business
Corporate Tax Returns (T2)
GST / Payrolls / ROE
WCB Returns
Tax Planning & Advisory Services
Weekends/Evenings Services also available.
Tel: 403-561-9011
Tel: 403-479-4220
Pandher_2004@yahoo.com or singhh73@gmail.com

ਹਸਪਤਾਲ : ਜੀਵਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ

ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਦੋ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਹਰੇਕ ਵੈਲਫੇਅਰ ਸਟੇਟ ਵਿਚ ਬੜੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਉਪਰੰਤ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਲੜ ਕੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਨਿੱਜੀ ਸਰਮਾਇਆਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਾਲਾ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਖੇਤਰ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਨਾਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਘਰਾਣਿਆਂ ਨੇ ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਸਿਹਤ ਸਹੂਲਤਾਂ ਉਪਰ ਵੱਡਾ ਅਸਰ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਤੀਸਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਮਿਲਦੀ ਸੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਹੁਣ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਉਚਤਮ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਚਲਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਿਹਤ ਸਹੂਲਤਾਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਸੋਚਣਾ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਉਪਰੋਕਤ ਲਿਖਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਨਾਤਾਲੇ ਮਹਿਰਾ

ਬਰੈਂਪਟਨ ਦਾ ਨਵਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਬਣਨਾ ਇਥੋਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਦੋ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਰੋਸ ਵਿਖਾਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਆ ਗਏ। ਇਹ ਮੌਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਲੰਮੇ ਉਡੀਕ ਸਮੇਂ ਕਾਰਨ ਹੋਈਆਂ। ਹੁਣ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਨਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਥੇ ਇੱਕ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਹ ਹਸਪਤਾਲ ਸੂਬੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵੱਡਾ ਪੀ-3 (ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ) ਵਾਲਾ ਹਸਪਤਾਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਹੁਕੌਮੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਖ਼ਰਚਣ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਟ੍ਰੈਕਟ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾ ਕੇਵਲ ਵੱਡਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ ਸਗੋਂ ਆਉਂਦੇ 25 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਗਰੁੱਪ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਲਈ ਚਲਾਏਗਾ। ਬਰੈਂਪਟਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਪੀ-3 ਹਸਪਤਾਲ ਉਨਟੈਰੀਓ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਥੇ ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਨਿੱਜੀ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉਸਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਉਨਟੈਰੀਓ ਭਰ ਵਿੱਚ ਪੀ-3 ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਕੀਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਯਕੀਨ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਜੋ ਬਜਟ ਵਿੱਚ ਪੀ-3 ਮਦ ਹੇਠ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ। ਮਗਿੰਟੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਪੀ-3 ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਕਾਰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਖਰਚੇ ਦੇ ਵਧਣ ਕਰਕੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਨਿੱਜੀ ਗਰੁੱਪ ਨਾਲ ਮੁਢਲੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵੇਲੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ 350 ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦਾ ਮਿਥਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦਾ ਖਰਚਾ 550 ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਨੂੰ ਅੱਪੜ ਗਿਆ ਜਦ ਕਿ ਇਸ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਅਕਾਰ ਸੁੰਗੜ ਕੇ 608 ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਤੋਂ 350 ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਦੇ ਕਰੀਬ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੇ ਦਬਾਅ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 100 ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਇਸ ਸਾਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 479 ਤੱਕ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮਿਥੇ ਖਰਚ ਦੀ ਰਕਮ ਕਰੀਬ ਦੁਗਣੀ ਹੋ ਗਈ (/350 ਤੋਂ /650 ਮਿਲੀਅਨ) ਜਦ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਸਾਈਜ਼ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ 608 ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਤੋਂ 479 ਹੋ ਕੇ ਹਿੱਸਾ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਨਿਰਪੱਖ ਮਾਹਰ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕੰਟ੍ਰੈਕਟ ਨੂੰ ਘੋਖਿਆ ਨੇ ਇਸ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਸਬੰਧੀ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਕਨਸਰਨ ਉਠਾਏ ਸਨ। ਸਰਕਾਰੀ ਫਾਇਨੈਂਸ ਦੀ ਵਿਆਜ ਦਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਵਿਆਜ ਦਰ 120 ਬੇਸਿਜ਼ ਪੋਇੰਟ ਵੱਧ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਫਾਇਨੈਂਸ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ /174 ਮਿਲੀਅਨ ਵੱਧ ਖਰਚਾਹੈ। ਵੱਧ ਵਿਆਜ ਦਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਸੈਕਟਰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਵਾਧੂ ਦਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਵੀ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਕੁਇਟੀ ਇਨਵੈਸਟਰ /260 ਮਿਲੀਅਨ ਦੇ ਡਿਵੀਡੈਂਡ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ /60ਮਿਲੀਅਨ ਮੁਢਲੀ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਵੀ ਵਸੂਲ ਰਹੇ ਹਨ (/260 ਮਿਲੀਅਨ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਮਿਊਨਟੀ ਹਸਪਤਾਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ /350 ਮਿਲੀਅਨ ਮਿਥੀ ਗਈ ਸੀ।) ਇਸ ਦਾ ਠੇਕਾ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿਹਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਬਜਟ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਹਰ ਡਾਲਰ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਫੀਸ, ਡਿਵੀਡੈਂਡਸ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਲਈ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਜੇ ਇਹ ਪਬਲਿਕ ਫੰਡ ਨਾਲ ਉਸਾਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਪੈਸੇ ਬਚ ਸਕਦੇ ਸਨ)ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਂਦੇ ਡਾਕਟਰਾਂ, ਨਰਸਾਂ, ਸਹਾਇਕ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹਰ ਨਵੇਂ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਕੁਝ ਫੀਸਦੀ ਰੇਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਕੀਮਤ ਦੁਗਣੀ ਦੇ ਲਗਭਗ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਫੰਡ ਰੇਜ਼ਿੰਗ ਦਾ ਟੀਚਾ ਵੀ ਵੱਧ ਕੇ /100 ਮਿਲੀਅਨ ਤੋਂ /230 ਮਿਲੀਅਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਮਹੀਨਿਆਂ ਬੱਧੀ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਨਕ ਫੰਡ ਰੇਜ਼ਿੰਗ ਲਈ ਦਬਾਅ ਵੱਧ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਪ੍ਰੈਸ ਵੱਲੋਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਮਿਲਨ ਲੱਗੀਆਂ। ਪੰਜਾਬੀ ਕਮਿਊਨਟੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਬਹੁ-ਮਿਲੀਅਨ ਫੰਡ ਰੇਜ਼ਿੰਗ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਪਰ ਫੰਡ ਰੇਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਮਿਊਨਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਲਈ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਜਿਸ ਦੀ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਲਈ /20,000 ਦਾਨ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਕਾਰਨ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੰਟਰੋਲ ਦਾ ਨਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਹਸਪਤਾਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹਾਇਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗਰੁੱਪਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਕਰਕੇ 25 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੈਕਟਰ ਕੋਲ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਜੇ ਉਥੇ ਇੰਫੈਕਸ਼ਨ ਵਧਣ, ਜਾਂ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਣ ਦੇ ਕੁਝ ਮਿਆਰ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਉਠਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀ-3 ਕੰਟ੍ਰੈਕਟ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਕਿਸੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਜੇ ਮਰੀਜ਼ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਇਲਾਜ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ। ਉਹ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਸੂਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੈਕਟਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲੜਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਲਿਆਉਣ। ਰਾਹ ਦੇ ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਨਰਸਾਂ 'ਤੇ ਖਰਚਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਕੀਲਾਂ ਅਤੇ ਜੱਜਾਂ ਉੱਤੇ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਟੈਂਡਰਡ ਐਂਡ ਪੂਅਰਜ਼ (ਵਿੱਤ ਉਦਯੋਗ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਕਰੈਡਿਟ ਰੇਟਿੰਗ ਏਜੰਸੀ) ਨੇ ਪੀ-3ਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੱਟ ਰਿਸਕ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਵਾਲੀ ਐਲਾਨਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੈਕਟਰ ਜਨਤਕ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜ਼ੋਖ਼ਮ 'ਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹਿੱਤ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦ ਕਿ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਇਨਵੈਸਟਰ ਆਪਣਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਕਤ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚਲੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਵੇਚ ਕੇ ਹਵਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅੰਤਿਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰੈਂਪਟਨ ਪੀ-3 ਹਸਪਤਾਲ ਸਾਨੂੰ 25 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ ਸਾਜੋ ਸਮਾਨ ਸਮੇਤ ਘਟੋ ਘਟ /3.5 ਬਿਲੀਅਨ ਵਿੱਚ ਪਵੇਗਾ। ਬਰੈਂਪਟਨ ਅਤੇ ਉਨਟੈਰੀਓ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੀ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪਸੰਦ ਕਰੀਏ ਜਾਂ ਨਾ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਜਰੂਰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਉਂ ਵਾਅਦਾ ਕਿ ਉਹ /3.5 ਬਿਲੀਅਨ ਕੇਵਲ 130 ਨਵੇਂ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਲਈ ਅਦਾ ਕਰਨਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਕਿ ਕੀ ਵਾਅਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਬਿਸਤਰੇ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੈਕਟਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਦੇਣੇ ਪੈਣਗੇ? ਬਰੈਂਪਟਨ ਦੇ ਲੋਕ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਫਾਇਨੈਂਸਰਾਂ ਲਈ ਪਿਗੀ ਬੈਂਕ ਬਣੇ ਰਹਿਣ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਗਿੰਟੀ ਅਤੇ ਹੈਰੀਸ/ਈਵਜ਼ ਦੋਵੇਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਪੀ-3 ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਜ਼ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਮਿਊਨਟੀ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਭਟਕ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਅਤੇ ਪੀ-3 ਨੂੰ ਆਲਟਰਨੇਟਿਵ ਫਾਈਨੈਂਸਿੰਗ ਜਾਂ ਆਲਟਰਨੇਟਿਵ ਪਰਕਿਉਰਮੈਂਟ ਦਾ ਨਾਂ ਦੇ ਕੇ ਇਸ 'ਤੇ ਪਰਦਾ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੇ ਅਸਲੀਅਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭੁਲੇਖੇ ਦਾ ਆਲਮ ਮੁੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾੜ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਕਤਈ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਵੇਂ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਜਨਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਬਨਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਾਫ਼ਗੋਈ ਵਾਲੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਮਿਊਨਟੀ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਹਸਪਤਾਲ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋ ਸਕੇ ਅਤੇ ਵਾਅਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ। ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਬਰੈਂਪਟਨ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਵਿੱਤੀ ਮਦਦ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਵਸੀਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਦਦ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇ ਅਤੇ ਬਰੈਂਪਟਨ ਦੇ ਪੀ-3 ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਸਬਕ ਸਿੱਖੇ ਅਤੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਆਡੀਟਰ ਤੋਂ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਆਡਿਟ ਕਰਵਾਏ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ ਕਮਿਊਨਟੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਉਹਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ਗੋਈ ਨਾਲ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਬਿਸਤਰੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਬਜਟ ਦੀ ਘਾਟ ਉਹ ਸਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਜ਼ਬੂਤ ਲੋਕ-ਰਾਜੀ ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਫੰਡ ਰੇਜ਼ਿੰਗ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਆਗਿਆ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅਸੀਂ ਇਥੋਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਗਾਹਕ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਜਿਹਾ ਸਲੂਕ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਊਨਟੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਟੈਕਸਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਫੰਡ ਰੇਜ਼ਿੰਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹਸਪਤਾਲ ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ ਫੰਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਪੱਧਰ ਦੀ ਜਨਤਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦਾ ਹੱਕ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਉਨਟੈਰੀਓ ਹੈਲਥ ਕੋਲੀਜ਼ਨ ਨਾਲ ਇਸ ਪਤੇ ਅਤੇ ਫੋਨ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ :ਨੈਟੈਲੀ ਮਹਿਰਾ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ,15-ਗੇਰਵੈਸ ਡਰਾਈਵ,ਸੁਈਟ ਨੰਬਰ 305, ਟੋਰਾਂਟੋ, ਉਨਟੈਰੀਓ,ਐਮ 3 ਸੀ 1 ਵਾਈ 8, ਫੋਨ:416-441-2503, ਫੈਕਸ:416-441-4073

RushLube Inc.
Complete Truck Repairs & Truck Wash with Drive Thru Truck Services
Jaskaranjit Singh (Jas)

TEL: 905 - 453 - 6344
FAX: 905 - 456 - 2065
EMAIL: rushlube@hotmail.com
32 Rutherford Road South
Brampton, ON, L6W 3J1

GILL
Truck & Trailer Repair and Mobile Service
OPEN 7 DAYS A WEEK

Cell: 416.312.4707
Tel: 905.458.3455
Fax: 905.458.3456
04 Blair Dr.
Brampton, ON
L6P 2X5
gilltruckandtrailer@yahoo.com
Inderjit Gill
Heavy Duty Truck & Trailer Mechanic

Metro Immigration
(Division of Metro Legal & Immigration Inc.)
WE GET THINGS DONE

Suresh Gupta
Certified Immigration Practitioner(RCIC)
*Family Sponsorship *Spousal *Super Visa
*Visitor Visa *Skilled Workers *Investors *PNP
*Nannies *Business Applicants *Student Visa
*Work Permits(LMO) *Appeals
Head Office: 2355 Derry Rd. E *#12Miss. *ON *L5S 1V6
*905-673-1200 *1-800-694-1373 India Office: 98148 66633
*Brampotn: 905 794 6003 * Toronto: 416 840 7554
*info@metroimmigration.com
*www.metroimmigration.com *www.metroimmigration.org

AVTAR SINGH KAMBOJ
Real Estate Representative
Dir: 416-319-9830
Email: akamboj@trebnet.com
Sutton
Residential, Commercial & Investment
SUTTON-ROYAL REALTY BROKERAGE
INDEPENDENTLY OWNED AND OPERATED
45 Woodbine Downs Blvd., #3
Toronto, Ontario M9W 6N5
Bus: 416-748-7900 Fax: 416-674-1682

STARLANE PAINTING
Residential • Commercial • Industrial
• Hotel • Motel • Exterior
• Interior • Spray Painting
• Office Painting • Drywall Fixing
ਘਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਵੇ ਦੁਕਾਨ ਅਸੀ ਵਧਾਈਏ ਰੰਗਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਾਨ
7 Days A Week
Call For FREE Estimate
Satisfaction 100% Guarantee
ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਧੀਆਂ ਪੇਂਟਿੰਗ ਲਈ 20 ਸਾਲਾਂ ਤੋ ਵੀ ਵੱਧ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਹਰਜੀਤ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰੋ

416.230.4000 • 647.409.1092
www.STARLANEPAINTING.com
ਹਰਜੀਤ ਧਨੋਆ

GALAXY Frightline inc.
Hiring Drivers/Owners/Operators
We Offer:
* Competitive Salary
* Fuel Cards
* Late Model Equipment
* NewPay Package
* On Site Maintenance Facility
* Extra Drops and Pickups Paid
* Guaranteed Miles Per Month
* Guaranteed Home Time
We Require:
* 2 Years Experience
* Clean Current Abstract
* Ability to Cross Border
* Positive, Professional Attitude
For:
* GTA
* ON-QC
* ON-MB-AB-BC
* USA
TEL: 1-877-251-5299
FAX: 416-644-8882
EMAIL: dispatch@galaxyfreightline.com
www.galaxyfreightline.com
*1580 Britannia Road East *Mississauga *ON *L4W 1J2

ਪੰਜਾਬੀ ਰੰਗਮੰਚ ਦੀ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਤ ਹੋਣ ਲਈ ਚੇਤਨਾ ਕਲਚਰਲ ਸੈਂਟਰ ਵਲੋਂ

ਚਿਲਡਰਨ ਰੰਗ ਮੰਚਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੇ 21 ਜੂਨ ਨੂੰ ਦੋ ਨਾਟਕਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ

ਚੇਤਨਾ ਕਲਚਰਲ ਸੈਂਟਰ ਵਲੋਂ 21 ਜੂਨ ਦਿਨ ਸ਼ਨਿਚਰਵਾਰ ਨੂੰ ਬਰੈਂਪਟਨ ਦੇ ਪੀਅਰਸ਼ਨ ਥੀਏਟਰ ਵਿਖੇ ਦੋ ਨਾਟਕ ਕਰਵਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਹਨਾਂ 'ਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਟਕ ਡਾ: ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਵਰਮਾ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਡਰਾਇਕਟ ਕੀਤਾ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਨਾਹਰ ਸਿੰਘ ਔਜਲਾ ਤੇ ਅਵਤਾਰ ਕੌਰ ਔਜਲਾ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਡਰਾਇਕਟ ਕੀਤਾ ਨਾਟਕ ਸਹਿਮ ਦੇ ਪਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਟਕਾ ਚ ਇਥੋਂ ਦੇ ਜੰਮਪਲ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀ ਭਰਵੀਂ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਹਿਮ ਦੇ ਪਲ ਨਾਟਕ ਇਥੋਂ ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ 'ਚ ਹੋ ਰਹੀ ਬੂਲੀਇੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਾਟਕ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭਾਵੁਕ ਵੀ ਕਰੇਗਾ, ਸਿਖਿਅਤ ਵੀ ਤੇ ਹਸਾਵੇਗਾ ਵੀ। ਨਾਟਕ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਿੰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਟਕ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੀ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦੇ ਆਜ਼ਮ ਦੀ ਜ਼ਿਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ੋਅ 21 ਜੂਨ ਦਿਨ ਸ਼ਨਿਚਰਵਾਰ ਨੂੰ ਪੀਅਰਸ਼ਨ ਥੀਏਟਰ 'ਚ ਬਾਅਦ ਦੁਪਿਹਰ 2 ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਨਾਟਕ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਦੂਸਰਾ ਸ਼ੋ 5:30ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ੋਅ ਦੀ ਟਿਕਟ ਸਿਰਫ਼ 10 ਡਾਲਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਲਈ ਸਾਡਾ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਸਪਾਂਸਰਾਂ, ਸਾਹਿਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਰੰਗਮੰਚੀ ਟੀਮਾਂ ਤੇ ਸਾਰੇ ਮੀਡੀਏ ਦਾ ਅਸੀਂ ਤਹਿ ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ੋਅ ਦੀ ਟਿਕਟ ਲੈਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਨਾਹਰ ਸਿੰਘ ਔਜਲਾ ਨਾਲ 416-728-5686 ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

Velocity Colission

Complete truck - auto body repair & electrical centre

Tel: 905.673.7878
Fax: 905.673.7876
Cell: 416.817.5760

7120 Tranmere Drive
Mississauga, ON L5S 1L9

Varun Mehra
Sales Representative

cell: 416.833.2162
email: varun.m.mehra@gmail.com
web: www.properties2profit.com

Century 21 Millennium Inc. Brokerage*

- Commercial
- Residential
- Investment properties

We fulfill your dreams!

SHARDA WELLNESS CENTER
HOMOEPATH SHARDA
President, Homeopathic Medical Council of Canada
Panel of Doctors, Indian Consulate
(416) 727 9199
Email: ranvirsharda@gmail.com

7071 Airport Road, Suite 200
(NORTH EAST CORNER OF AIRPORT & DERRY ROAD
(GREEN PLAZA), MALTON, MISSISSAUGA ON L4T 4J3

Century 21
Buy Green, Build Green ...Save Environment
Century 21 Green Realty Inc., Brokerage
Each Office is independently owned and operated
Sohan Mann
Sales Representative
Dir. 416 - 564 - 1699
Off. 905 - 565 - 9565
Fax: 905 - 565 - 9522
Email: sohanmann@hotmail.com
151 Super Blvd. Unit 19-21, Mississauga, ON, L5T 2L1

CHERA IMMIGRATION CONSULTANCY SERVICES

22 Years of Service

Specializing in:

- Appeals
- H&C Cases
- PRRA Appeals
- Sponsorships
- Refugee Claims
- Admissibility Hearings
- Super Visa / Affidavits/ Declarations
- Skilled Workers
- Citizenship Matters
- Work/Study Permits

Sardara Singh Chera
B.A., M.A.
Former Member (Commissioner) Of The Immigration And Refugee Board Of Canada
Commissioner Of Oath
Regulated Canadian Immigration Consultant
Tel: 905-461-9885
sschera@rogers.com

WE PROVIDE ALL IMMIGRATION AND CITIZENSHIP SERVICES.
2355 Derry Rd. E. Unit # 35 Skyport Corporate Centre Mississauga, ON. L5S 1V6

FIVE STAR
INSURANCE BROKERS LIMITED

Put our 5 star service to work for you

Our Services:

- Auto & Home Insurance
- Truck Insurance
- Business Insurance
- Commercial Insurance
- Medical Insurance
- Health Insurance
- Marine Insurance
- Manufacturers Insurance
- Professional Office Insurance
- Restaurant Insurance
- Contractors Insurance
- Life Insurance
- Disability Insurance

& we will handle all your specialty needs quickly and efficiently

FIVE STAR INSURANCE BROKERS LIMITED
"Ensuring Proper Insurance Coverage"

Brampton
350 Rutherford Rd South,
Building #2, Suite #310,
Brampton, ON L6W 3M2

We will Compare 15 Insurance Company Rates Instantly.
Save 51%
(with qualified discounts)

Tel: 905-459-0555
Toll Free : 1-877-847-6263
Fax: 1-888-562-5094

Get Quotes Online and Buy Insurance Online
Email: dave@fivestarinsurance.ca
Website: www.fivestarinsurance.ca
1058 Albion Road, Suite #201, Etobicoke ON M9V 1A7

Brampton Crematorium & Visitation Centre Inc
www.BcVc.info
Brampton
Crematorium & Visitation Centre
30 Bramwin Court, Brampton, ON, L6T 5A9

- ਸਾਰੀ ਰਸਮ ਇੱਕੋ ਛੱਤ ਹੇਠ ਹੋਵੇਗੀ
- ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਫਿਊਨਰਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ
- 27 ਹਜ਼ਾਰ ਸੁਕੇਅਰ ਫੁੱਟ
- 5 ਵਿਜ਼ਿਟੇਸ਼ਨ ਹਾਲ
- ਵੈਂਕੁਇਟ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ

ਫਿਊਨਰਲ ਹੋਮ

24/7 Service Available

Inderjit S. Bal
416-666-7655
Tel: 905-458-2222

ਪਰੋਗਰੈਸਿਵ ਕਲਚਰਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਕੈਲਗਰੀ ਵੱਲੋਂ

ਕਾਮਾਗਾਟਾ ਮਾਰੂ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਸਬੰਧੀ ਸੈਮੀਨਾਰ

ਟੌਮਸ ਪਿਕੈਟੀ (ਫਰੈਂਚ ਇਕਾਨੌਮਿਸਟ) ਦੀ ਬਹੁ-ਚਰਚਿਤ ਕਿਤਾਬ ਤੇ ਚਰਚਾ

ਪਰੋਗਰੈਸਿਵ ਕਲਚਰਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਕੈਲਗਰੀ ਵੱਲੋ ਕਾਮਾਗਾਟਾਮਾਰੂ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਸਬੰਧੀ ਇੱਕ ਸੈਮੀਨਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਬੁਲਾਰੇ ਰੇਡੀਓ ਐਫ. ਐਮ. ਦੇ ਨਿਊਜ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਰਿਸ਼ੀ ਨਾਗਰ ਅਤੇ ਗੁਰਬਚਨ ਬਰਾੜ ਸਨ। ਫਰੈਂਚ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਟੋਮਸ ਪਕੈਟੀ ਦੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁ-ਚਰਚਿਤ ਕਿਤਾਬ "ਇਕੀਵੀ ਸਦੀ 'ਚ ਨਾ-ਬਰਾਬਰਤਾ" ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਬੁਲਾਰੇ ਵਜੋ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਰੈਡੀਓ ਐਫ:ਐਮ: ਦੇ ਨਿਊਜ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਰਿਸ਼ੀ ਨਾਗਰ ਨੇ 1914 ਅਤੇ 2014 ਦੇ ਫਰਕ ਨੂੰ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸ: ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਕਾਮਾਗਾਟਾ ਮਾਰੂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮੱਗਲਿੰਗ ਦੇ ਚਾਰਜ ਹੇਠ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਕੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਤੇ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਭਾਰਤ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, 16 ਸਾਲ ਤੋ ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਵੀ "ਅੰਦਰ" ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਕੇ ਵਾਪਿਸ ਭੇਜਣ ਜਾਂ ਇਥੇ ਰਫਿਊਜੀ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਵਰਤਮਾਨ ਨਿਯਮਾਂ ਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਰਿਸ਼ੀ ਨਾਗਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਭੇਦ ਭਾਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋ, ਰੋਮਾਨੀਆਂ ਤੋ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀਆਂ (ਰਫਿਊਜੀਆਂ) ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਪਰ ਹੰਗਰੀ ਤੋ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਵਿਧਾਵਾਂ ਨਹੀ ਦਿਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਸਿਟੀਜ਼ਨਸ਼ਿਪ ਦਿਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਅੰਗਰੇਜੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾ ਕੇ ਯੁਰਪੀਅਨ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਮਦ ਸੁਖਾਲੀ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਏਸ਼ੀਅਨ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਟੈਂਪਰੇਰੀ ਫੋਰਨ ਵਰਕਰਜ ਲਿਆ ਕੇ 'ਬੈਚਲਰਜ ਸੁਸਾਇਟੀ' (ਭਾਵ ਅਣਵਿਆਹਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਜ) ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਸੀ। ਰਿਸ਼ੀ ਨਾਗਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੱਜ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ 1914 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋ ਸੌਖਾ ਨਹੀ ਸਗੋ ਵਧੇਰੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਤੇ ਔਖਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਗੁਰਬਚਨ ਬਰਾੜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਉ ਕਾਮਾਗਾਟਾ ਮਾਰੂ ਕਾਂਡ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਜੰਗੇ-ਏ-ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੇ ਇਸ ਸੁਨਹਿਰੀ ਕਾਂਡ ਦੇ ਪਤਰੇ ਪਲਟੀਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਰੂਬਰੂ ਹੋਈਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਟੀ ਰੋਜ਼ੀ ਦੀ ਭਾਲ 'ਚ ਕਨੇਡਾ ਨੂੰ ਗਏ ਪੰਜ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਏ ਸੂਰਮੇ ਜੁਝਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਰਣ-ਤੱਤੇ ਵਿੱਚ ਜੂਝੇ। ਉਹਨਾਂ ਆਪਣੇ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਸਭ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸਥਾਰ 'ਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਰੋਤਿਆਂ ਅੱਗੇ ਰੱਖੀ। ਆਪਣੇ ਪੇਪਰ ਨੂੰ ਸਮੇਟਦਿਆਂ ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਨੇਡਾ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੜੇ, ਬਜ ਬਜ ਘਾਟ ਤੇ ਜੂਝੇ, ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਨਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਾ ਗਏ, ਜਿਸ ਦੀ ਚਮਕ ਅੱਜ 100 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਵੀ ਰਾਹ ਦਰਸਾਵਾ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਜੀਤਇੰਦਰਪਾਲ ਨੇ 21ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰੀ ਟੌਮਸ ਪਿਕੈਟੀ ਦੀ "ਬੈਸਟ ਸੈਲਰ" ਬੁੱਕ ਜੋ ਵਿਕਸਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ 250 ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਰਾਹੀਂ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸੀਮਤ ਤਨਖਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੈਲਰੀ 'ਚ ਵਾਧਾ ਉਸ ਮਿਕਦਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ, ਜਿੰਨਾ ਵਾਧਾ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ 'ਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੀ ਨਾ-ਬਰਾਬਰੀ ਵੱਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ 'ਚ ਨਾ-ਬਰਾਬਰੀ ਸੰਸਾਰ 'ਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਹੱਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਮੀਰਾਂ ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਟੈਕਸ ਲਾ ਕੇ ਉਸ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਪਬਲਿਕ ਸੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਨਾ-ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ ਨੂੰ ਠੱਲ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲੇਖਕ ਨੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ 2020 ਤੱਕ ਨਾ-ਬਰਾਬਰਤਾ ਇੰਨੀ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਪਰਬੰਧ ਖਤਮ (ਕੋਲੈਪਸ) ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਉਲੱਥਾ ਕਮਲਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਪੰਧੇਰ ਨੇ ਬਾਖੂਬੀ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਸੋਹਣ ਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੀ ਨਾ-ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ। ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਨਾ-ਬਰਾਬਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਰੂਸ, ਚੀਨ ਆਦਿ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤੀਆਂ ਕਾਰਨ ਢਾਹ ਲੱਗੀ ਹੈ ਪਰ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣ ਦਾ ਪਰਾਪੇਗੰਡਾ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠਾ ਹੈ। ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਪ੍ਰੋ. ਗੋਪਾਲ ਕਾਉਂਕੇ ਵੱਲੋਂ ਮਤਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ :-

ਅੱਜ ਦਾ ਇਕੱਠ 23 ਮਈ 1914 ਨੂੰ 100 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਮਾਗਾਟਾ ਮਾਰੂ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ 376 ਪੰਜਾਬੀ/ਭਾਰਤੀ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਨੂੰ ਕਨੇਡਾ ਚ ਦਾਖਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇਣ, ਬਰਤਾਨਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਬਾਅ ਕਾਰਨ ਨਸਲੀ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ, ਜਬਰ ਜੁਲਮ ਕਰਨ,ਬਜ-ਬਜ ਘਾਟ ਤੇ ਸ਼ਹੀਦ ,ਜਖਮੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਰਜੋਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।ਅਸੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਨੇਡਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੇ ਅਤੇ ਸਕੂਲੀ ਸਲੇਬਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਬਲਜਿੰਦਰ ਸੰਘਾ, ਹਰਨੇਕ ਵੱਧਨੀ, ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋ,ਸੁਰਿੰਦਰ ਗੀਤ ਅਤੇ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਨੇ ਕਵਿਤਾਵਾਂ,ਗੀਤਾਂ ਰਾਹੀ ਹਾਜਰੀ ਲਵਾਈ।ਪੰਜਾਬੀ ਸਹਿਤ ਸਭਾ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਇੰਜ:ਗੁਰਦਿਆਲ ਖਹਿਰਾ ਨੇ ਅਗਲੇ ਹਫਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ।ਮੰਚ ਸੰਚਾਲਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਮਾ:ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤਾ ਉਪਰੋਕਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪਰੈਸ ਸੈਕਟਰੀ ਜਤਿੰਦਰ ਸਵੈਚ ਨੇ ਕਰਦਿਆਂ ਦਸਿਆ ਕਿ 30 ਅਗਸਤ ਨੂੰ 5ਵਾ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਨਾਟਕ ਸਮਾਗਮ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਤੋ ਲੋਕ ਕਲਾ ਮੰਚ ਮੰਡੀ ਮੁਲਾਂਪੁਰ ਦੇ ਪਰਧਾਨ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸ਼ਰਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਹਰਕੇਸ਼ ਚੌਧਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਪੁੱਜ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਗਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਕੋਸੋ ਹਾਲ ਵਿਖੇ ਹੋਵੇਗੀ।ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਮਾ:ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 403-455-4220 ਅਤੇ ਜਤਿੰਦਰ ਸਵੈਚ ਨੂੰ 403-903-5601 ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ।

Commitment to Excellent Services

Punjab Insurance Inc

Your Financial Expert

Super Visa Insurance

Disability Insurance | Life Insurance |

Critical Illness Insurance | Mortgage Insurance |

Segregated Funds | RRSP & TFSA | RESP |

Harbans Singh

416-817-7142

Email: dharbans@hotmail.com

www.numberoneinsurance.ca

ਸੀਰੀਆ : ਦੁਨੀਆ ਹੁਣ ਇਕਜੁਟ ਹੋ ਕੇ ਖੜ੍ਹਨ ਲੱਗੀ

ਅੱਜ ਸੀਰੀਆ ਇਰਾਕ ਵਾਂਗ ਕੱਲਾ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਦੀ ਕੰਡ ਨੰਗੀ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਕਿਊਬਾ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀਪਤੀ ਫਿਡਲ ਕਾਸਟਰੋ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰਿਆ ਸੀ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਦਲੇਰ ਇਨਕਲਾਬੀ ਵਰਤਾਰੇ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ।

ਪ੍ਰਿੰ. ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ

ਅਮਰ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਇੱਕ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਮਾਰਿਆ ਹੀ ਤਾਂ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਸਾਥ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਮਿਰਜ਼ਾ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਮਰ ਪਿਆਰ ਗਾਥਾ ਦਾ ਸੋਹਣਾ ਅਣਖ਼ੀਲਾ ਨਾਇਕ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦਾਨਾ, ਸਾਹਸੀ, ਨਿਡਰ ਇਸ਼ਕ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ ਵਾਲੇ ਬਣੇ ਬਿੰਬ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋਕ ਕਥਾ ਨਾਇਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਦਲੇਰੀ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਖੜਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਹੀਰੋ ਦਾ ਵੀ ਬਿੰਬ ਬਣ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸਦਾਮ ਹੁਸੈਨ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸਤਾ ਦਾ ਸਾਹਸੀ ਰਖਵਾਲਾ ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਮਯਾਬ ਸ਼ਾਸਕ ਸੀ। ਅਜੋਕੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਤਣਾਅ ਭਰੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਸੀਰੀਆਂ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬਸ਼ਰ ਅਲ-ਅਸਦ ਵੀ ਉਹਦੇ ਵਰਗਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋ ਰਿਹੈ। ਉਦੋਂ ਇਰਾਕ 'ਤੇ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਵੱਡੇ ਖ਼ੂਨ-ਖਰਾਬੇ ਤੇ ਬਰਬਾਦੀ ਪਿੱਛੋਂ ਸਹੀ ਸਿੱਧ ਨਾ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਇੰਨ ਬਿੰਨ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸੀਰੀਆ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਾਗੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਰਸਾਇਣਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਬੇਕਸੂਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਘਾਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ ਖ਼ਬਰਾਂ ਹੁਣ ਇਹ ਵੀ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਰਸਾਇਣਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਸਦ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸਗੋਂ ਬਾਗੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਵਾਂਗ ਬਿਨਾਂ ਆਲਮੀ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਜਾਂਚਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਉਡੀਕੇ ਅਮਰੀਕਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਰਜ ਬੁਸ਼ ਨੇ ਇਰਾਕ 'ਤੇ ਮਿਜ਼ਾਈਲਾਂ ਦਾਗ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਪਿੱਛੋਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਕੇ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਟੋਨੀ ਬਲੇਅਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਪਿਆ ਸੀ।

ਹੁਣ ਫਿਰ ਅਮਰੀਕਾ ਆਪਣੀ ਸਾਮਰਾਜੀ ਨਿਯਤ ਤੇ ਨੀਤੀ ਤਹਿਤ ਰਸਾਇਣਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਸੀਰੀਆ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਹਲਾ ਹੈ। ਆਲਮੀ ਮਹਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਸੀਰੀਆ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਅੱਜ ਸੀਰੀਆ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਰਾਕ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਹੀ ਧਰਾਤਲ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਕਿਊਰਿਟੀ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਨ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੂਸ ਤੇ ਚੀਨ ਦੀ ਵੀਟੋ ਨੇ ਠੁੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਜੀ-20 ਸੰਮੇਲਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਭਾਰਤ, ਬਰਾਜ਼ੀਲ, ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ ਤੇ ਅਨੇਕ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਇਸ ਪੈਂਤੜੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹ ਗਏ ਕਿ ਯੂ.ਐੱਨ.ਓ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਸਾਥੀ ਬਰਤਾਨੀਆ ਤੇ ਫਰਾਂਸ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਰਮਨੀ ਦੀ ਚਾਂਸਲਰ ਐਂਜਲਾ ਮਰਕਲ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਰਾਕ ਓਬਾਮਾ ਕੱਲਾ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ ਥਲੱਗ ਹੋਏ ਓਬਾਮ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਦਿਨੇ ਤਾਰੇ ਦਿੱਸਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਉਸ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਹੀ ਰੂਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਕਿ ਸੀਰੀਆ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਰਸਾਇਣਕ ਹਥਿਆਰ ਹਨ ਉਹ ਰੂਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਯੂ.ਐੱਨ.ਓ. ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਮੰਡਰਾ ਰਿਹਾ ਜੰਗ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਟਲ਼ ਗਿਆ।

ਇਹ ਖ਼ਤਰਾ ਕਿਵੇਂ ਟਲ਼ਿਆ ਹੈ! ਅੱਜ ਸੀਰੀਆ ਇਰਾਕ ਵਾਂਗ ਕੱਲਾ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਦੀ ਕੰਡ ਨੰਗੀ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਕਿਊਬਾ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀਪਤੀ ਫਿਡਲ ਕਾਸਟਰੋ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰਿਆ ਸੀ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਦਲੇਰ ਇਨਕਲਾਬੀ ਵਰਤਾਰੇ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ। ਬੜੇ ਤਣਾਅ ਭਰੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਖੁਰਚੋਵ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਜੰਗੀ ਬੇੜੇ 'ਤੋਂ ਲਲਕਾਰਦਾ ਕਿਊਬਾ ਵੱਲ ਠਿੱਲ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਵੀ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਵੀ ਤੁਰ ਪਈ ਹੈ। ਇੱਕਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵੈਨਜ਼ੂਏਲਾ ਦੇ ਹੂਗੋ ਤੇ ਐਕਵਾਡੋਰ ਵਿੱਚ ਰਫਾਇਲ ਕੋਰੀਆ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਲਬੂਤੇ ਸਾਮਰਾਜੀ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਮਲਟੀ-ਨੈਸ਼ਨਲਜ਼ ਦਾ ਦੇਸ਼ 'ਚੋਂ ਬਿਸਤਰਾ ਗੋਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਫਿਡਲ ਕਾਸਟਰੋ ਦਾ ਪੂਰਾ ਥਾਪੜਾ ਹਾਸਲ ਹੈ। ਉਹ ਹੁਣ ਸਦਾਮ ਵਾਂਗ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਲੋਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਬਤ, ਬਿਮਾਰੀ, ਅਨਪੜ੍ਹਤਾ, ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰੀ, ਭਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਦਲਾਲਬਾਜ਼ੀ, ਕਮਿਸ਼ਨਖੋਰੀ, ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਕੋਹੜਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾ ਅਸਲ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਬਦੇਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ 'ਚ ਜਾਣ ਦੀ ਥਾਂ ਲੋਕ ਹਿਤੂ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜਾਂ-ਸੜਕਾਂ, ਸਿੱਖਿਆ, ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਜਨ ਹਿਤੂ ਕਾਰਜਾਂ 'ਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਅਰੰਭ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਗਠਤ ਲੋਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅੱਗੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਫੌਜ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਗਈ। ਇਸ ਲੋਕ ਹਿਤੂ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਠੂਆਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਚਾਲਾਂ ਨਿਹਫਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਣਾ ਮੰਨਣ 'ਤੇ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਬੌਲੀਵੇਰੀਅਨ ਰੀਪਬਲਿਕ ਆਫ਼ ਵੈਨਜ਼ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਬਦਲ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਅਮਰੀਕਨ ਵਿਕਾਸ ਮਾਡਲ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲੋਕ ਹਿਤੂ ਵਿਕਾਸ ਮਾਡਲ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਮੁਦਰਾ ਕੋਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਬੈਂਕ ਜਿਹੜੇ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਤੇ ਉਦਾਰੀਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਬਾਹਾਂ ਮਰੋੜਦੇ ਸੀ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਪਣਾ ਹੀ ਸਾਂਝਾ ਬੈਂਕ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਅਰੰਭ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਬੌਲੀਵੇਰੀਅਨ ਆਲਟਰਨੇਟਿਵਮਾਡਲ ਦਾ ਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਏਦਾਂ ਦੇ ਇਨਕਲਾਬ ਹੁਣ ਬਰਾਜ਼ੀਲ ਤੇ ਬਾਕੀ ਲਤੀਨੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਧਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ।

ਦਰਅਸਲ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਸਿਆਸੀ ਤੇ ਆਰਥਕ ਤੰਤਰ ਜਿਉਂਦਾ ਹੀ ਜੰਗਾਂ ਦੇ ਆਸਰੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਰਥਕਤਾ ਡਾਵਾਂਡੋਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਅਸਲ ਸੰਚਾਲਕ ਮਹਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟਸ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਜੰਗ ਲਾਉਣ ਲਈ ਅਮਰੀਕੀ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਉਕਸਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੇਲ ਭੰਡਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਹਰ ਥਾਂ ਹੀ ਲਾਲਾਂ ਸੁੱਟਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜੰਗਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਤੇਲ ਭੰਡਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਰਦਾਰੀ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਵਿੱਢੀਆਂ ਹਨ। ਸੀਰੀਆ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਸਦ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦ ਲੋਕ ਹਿਤੈਸ਼ੀ ਪਾਲਿਸੀ 'ਤੇ ਚੱਲਦਾ, ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਨਾਬਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲੀਬੀਆ ਦੇ ਕਰਨਲ ਗੱਦਾਫੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ ਨੂੰ ਪਲਟਣ ਵਾਲਾ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਇਆ। ਸੀਰੀਅਨ ਬਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਦੇਕੇ ਖਾਨਾਜੰਗੀ ਛੇੜੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਦ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਬਾਗੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲਾ ਬਹੁਤਾ ਹਿੱਸਾ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਨਾਲ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ਼ੀਆ ਤੇ ਸੁੰਨੀ ਫਿਰਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਤਭੇਦ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। ਕੋਈ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਜਾਂਦੀ ਵੇਖ ਯੂ.ਐਨ.ਓ. ਵਿੱਚ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰਾ ਤਾਣ ਲਾਇਆ। ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਇਹ ਚਾਲ ਵੀ ਠੁੱਸ ਹੋਕੇ ਰਹਿ ਗਈ।

ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਅਮਰੀਕਾ ਕਦੋਂ ਸਮਝੇਗਾ। ਸਿਤਮਜ਼ਰੀਫੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਤੇ ਇਰਾਕ 'ਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਰਿਹਾ। ਸੱਪ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਕੋਹੜਕਿਰਲੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਬਣੀ ਪਈ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਨ ਲੋਕ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਤੰਗ ਹੋਏ ਪਏ ਹਨ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਆਰਥਕ ਦਸ਼ਾ ਡਾਵਾਂਡੋਲ ਹੈ। ਲੋਕ ਗਰੀਬੀ, ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ, ਬਦਅਮਨੀ ਦੇ ਦਿਨ ਬਦਿਨ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਚਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਕਰੀਬ ਲੋਕ ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗੀ ਹਨ। ਖ਼ੁਦਕਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪੁਲਿਸਮੈਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣੇ ਹੀ ਵਾਈਟਹਾਊਸ ਦੇ ਐਨ ਬਰੂਹਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਫੌਜੀ ਨੇਵੀ ਬੈਕਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਿਨ ਦਿਹਾੜੇ ਇੱਕ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ 13 ਬੰਦਿਆਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਮੋਟੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਿਲਕੁੱਲ ਹੀ ਤਾਜ਼ਾ ਸਮਾਂਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵਾਈਟਹਾਊਸ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਪਟਾਕੇ ਆ ਮਾਰੇ ਹਨ। ਜਿਹੜਾ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਪਟਾਕੇ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੱਲ ਅੱਗੇ ਵੀ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਘਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹਰ ਰਾਜ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਘਰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਪੁਲਸੀਆ ਬਣਿਆ ਫਿਰਨਾ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦਾ ਦਿਵਾਲੀਪਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੀ ਹੈ! ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਕਾਮਯਾਬ ਤਦੇ ਹੀ ਗਿਣੀਏ ਜੇ ਏਦਾਂ ਦੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਵਾਏ। ਏਥੇ ਹੀ ਬੱਸ ਨਹੀਂ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਚਿਰ ਹੋਇਆ ਮੈਰਾਥਨ ਰੇਸ ਦੇ ਅੰਤ ਨੇੜੇ ਬੰਬ ਚੱਲ ਗਏ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਗਏ ਤੇ ਕਈ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋ ਗਏ। ਜਾਂਚ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਾ ਕੋਸੋਵੋ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਦਾ ਸੀ। ਕੋਸੋਵੋ ਉਹ ਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਸ਼ਹਿ ਦੇਕੇ ਰੂਸ ਖਿਲਾਫ ਉਕਸਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਹੁਣ ਅਮਰੀਕਨ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਪਿੱਛੋਂ ਰੂਸ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀਪਤੀ ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਪੂਤਿਨ ਨੇ ਅਫਸੋਸ ਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਾਇਆ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਲੋਕ ਉਸੇ ਦੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਤੱਥ ਭਰਪੂਰ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨੋ ਨਿਤਾਣਾ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਗੰਨ ਕੱਲਚਰ ਨੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜਾਨ ਮਾਲ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਪਿਆ। ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ 20 ਬੱਚੇ, 6 ਅਧਿਆਪਕਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਟੀਵੀ 'ਤੇ ਰੋਂਦੇ ਵੇਖਕੇ ਬਰਾਕ ਓਬਾਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ: "ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕੇ ..."। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵੱਲ ਤਵੱਜੋ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਤਿਹਾਸ ਗਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਉਭਾਰਿਆ, ਉਹ ਹੀ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਚਣੇ ਚਬਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਅਲਕਾਇਦਾ ਤੇ ਤਾਲਿਬਾਨ ਦਹਿਸ਼ਤੀਗਰਦ ਹੁਣ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਅਤਿਵਾਦੀ ਗਰੋਹ ਬੇਖੌਫ ਦਨਾਦਨਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ। ਨਾਟੋ ਦਸਤਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਹਮਲੇ ਹੋਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉੱਤੋਂ ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰਜ਼ ਖ਼ਰਚ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਾਨੀ ਨੁਕਸਾਨ ਅਲੱਗ। ਜ਼ਰਾ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੱਧ ਦੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦਾ ਇਤਹਾਸ ਵਾਚੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਵੀਅਤਨਾਮ ਵਿੱਚ ਨਪਾਮ ਬੰਬ ਸੁੱਟੇ। ਉੱਥੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਡੱਟਕੇ ਜੰਗ ਲੜੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸ਼ਤਾਂ ਬੰਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨਮੀਆਂ ਤੇ ਲੜੀਆਂ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵਹਿੰਗੀਆਂ 'ਤੇ ਰਸਦ ਤੇ ਅਸਲਾ ਫਰੰਟ 'ਤੇ ਲੜਦੇ ਗੁਰੀਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਏ। ਆਖੀਰ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਉਹਨੂੰ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਮਲੇ ਫੈਲੇ ਨੂੰ ਸੈਗੋਨ 'ਚੋਂ ਇੱਕ ਦੋ ਮੰਜ਼ਲੀ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਦੁਆਰਾ ਭੱਜਣਾ ਪਿਆ। ਅੱਜ ਆਜ਼ਾਦ ਉੱਤਰੀ ਵੀਤਨਾਮ ਤੇ ਉੱਤਰੀ ਕੋਰੀਆ ਪ੍ਰਭੂਸਤਾ ਸੰਪੰਨ ਹਨ ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਕਾਸ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਰਤਾਰੇ ਪਿੱਛੇ ਕਰਾਮਾਤ ਕਿਹੜੀ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਡਟੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ।

ਫੋਨ: 647-402-2170

ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਜ਼ਰੂਰੀ

ਨਰਭਿੰਦਰ

93544-30211

ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੀ ਜੋ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਅਤੇ ਚਰਚਿਤ ਹੈ ਉਹ ਸਾਬਕ ਅਮਰੀਕ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਇਬਰਾਹਿਮ ਲਿੰਕਨ ਦੇ ਉਸ ਭਾਸ਼ਨ ਦੀ ਇਕ ਲਾਈਨ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਹਨੇ ਉਨੀਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੱਧ 'ਚ (1864) ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਉਤਰੀ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਚ ਗੁਲਾਮ ਪ੍ਰਥਾ ਦੇ ਸੁਆਲ ਉਤੇ ਲੜੇ ਗਏ ਲੰਬੇ ਯੁੱਧ ਦੀ ਜਿੱਤ ਪਿਛੋਂ ਗੇਟਿਸਬਰਗ 'ਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਭਾਸ਼ਨ 'ਚ ਇਕ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਜਿਹੜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਲਿੰਕਨ ਨੇ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇਹ ਸਨ-ਜਨਤਾ ਦੀ ਜਨਤਾ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਲਈ ਸਰਕਾਰ Govt of th people, by the people, for the people। ਪਰ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਕਿ ਲਿੰਕਨ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਾ ਹੀ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ 'ਚ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਮਿਊਨਿਸਟਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ 'ਚ ਸਥਾਪਤ ਸਰਕਾਰਾਂ ਉਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨਚਿੰਨ੍ਹ ਲਗਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਲਈ [ਸਰਕਾਰ ਨੇ] ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਵੀ ਨਿਭਾਈ। ਵੱਖਰੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਚਾਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਅੰਦਰਲਾ ਜਮਹੂਰੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਲਾਪ ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਕ ਬੇਹਤਰੀਨ ਬਦਲ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ 'ਚ ਜਿਹਨੂੰ ਡੈਮੋਕਰੇਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਉਹਦੇ ਲਈ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਡੈਮੋਕਰੇਸੀ ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਮੂਲ ਦੇ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਬਣਿਆ ਹੈ, demos ਜਿਹਦਾ ਮਤਲਬ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਜਿਹਨੂੰ ਅਸੀਂ ਲੋਕ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਦੂਸਰਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ Krotws ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਰਥ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸ਼ਨ ਹੈ। ਭਾਵ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਤਾਕਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਚ ਹੋਵੇ ਜਨਤੰਤਰ/ਲੋਕਤੰਤਰ/ਜਮਹੂਰੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਰਾਜਤੰਕ, ਰਾਜਾ ਸ਼ਾਹੀ, ਕੁਲੀਨਤੰਤਰ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਜਾਤੰਤਰ ਨਾਲੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰਕੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਰਾਜਾ ਹੀ ਨਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫਿਰ 'ਕਿਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪਰਜਾ' ਭਾਵ ਇਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਫਲਾਤੂਨ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਨਾਕਾਰਆਤਮਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਮੁਤਾਬਕ ਇਸ 'ਚ ਸੰਪਤੀ (ਜਾਇਦਾਦ), ਬੌਧਿਕਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਖੂੰਜੇ ਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 19ਵੀਂ ਸਦੀ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਕ ਇਹਨੂੰ ਮਾਸ ਰੂਲ Mass Rule [ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਰਾਜ] ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਸਮਝਦੇ ਰਹੇ ਪਰ ਅੱਜ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਦੀ, ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਰਾਜਕਤਾਵਾਦੀ ਫਾਸ਼ੀਵਾਦੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਜਮਹੂਰੀਤੰਤਰ ਦੇ ਹਮਾਇਤੀ ਸਾਰੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਜਾਂ ਕਹੋ 'ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਹਿਤਾਂ' ਦਾ ਰਾਜ ਹੀ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਦੌਰ 'ਚ ਜਨਤੰਤਰ (ਜਮਹੂਰੀਅਤ) ਦਾ ਜਿੰਨਾ ਬੋਲਬਾਲਾ ਹੋ ਹੱਲਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਚਲਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਡਾਵਾਂਡੋਲ ਹੁੰਦੇ ਗਏ, ਸਮਾਜਵਾਦ ਧੁੰਦਲਾ ਪੈ ਗਿਆ। ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਸੋਹਣੇ ਮਾਡਲ (ਇੰਗਲੈਂਡ, ਅਮਰੀਕਾ, ਕੈਨੇਡਾ ਆਦਿ) ਉਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਚਿੰਨ੍ਹ ਲੱਗ ਗਿਆ ਤਿਵੇਂ ਤਿਵੇਂ ਇਸ ਉਤਰੇ ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਲ ਜਾਂ ਕਹੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟੀ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਦੌਰ 'ਚ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦਾ ਸ਼ੋਰਗੁੱਲ ਵੀ ਉਚਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਲੋਕਾਈ 'ਚ ਇਕ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਮੀਡੀਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਬਿਜਲਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਇਸ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਅਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੋਣ ਇਕ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਪਰੋਸੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੇ ਇਹਨੂੰ ਤਾਂ ਮੀਡੀਆ ਹੁਣ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦਾ ਮੇਲਾ ਵੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੇਂਡੂ ਮੇਲਿਆਂ 'ਚ ਜਿਵੇਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਸਜਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਖਿਡੌਣੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੇ ਮੇਲੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕੇ ਪਰੋਸ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕਰੋੜਾਂ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਖਰਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਗਾਹਕਾਂ (ਵੋਟਰਾਂ) ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਲਈ ਲਿੰਬਪੋਚ ਕੇ ਨੇਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮੇਲੇ ਪਿਛੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਲੁੱਟਿਆ ਲੁਟਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਚੋਣ ਉਤਸਵ ਪਿਛੋਂ ਵੀ ਆਵਾਮ ਲੁੱਟਿਆ ਲੁਟਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਤਾਂ 'ਹੂਰੀਅਤ' ਤਾਂ ਕਾਇਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇਰੇ 20 ਕੁ ਸਾਲਾਂ 'ਚ ਵਿਸ਼ਵੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟੀ ਪੂੰਜੀ ਨੇ ਤਾਂ 'ਜਮਹੂਰੀਅਤ' ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਮੋਹਰਾ, ਰੰਗ ਢੰਗ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਹੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਕ ਰਾਜਸੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਬਾਰੇ ਜਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮੇਲੇ 'ਚ ਬਦਲ ਜਾਣਾ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

ਪੁਰਾਤਨ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਚਿਆਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਲੱਛਣ ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਏਥਨਜ਼ ਵਿਚ ਵੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਯੂਨਾਨੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਏਥਨਜਵਾਸੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਗ੍ਰਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹੀ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਜਮਹੂਰੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਉਤੇ ਬਹਿਸ ਮਾਅਬਸਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਡੈਮੋਕਰੇਟਿਕ ਸ਼ਿਵਿਲਾਈਜੇਸ਼ਨ (Democratic Civilization) ਦਾ ਲੇਖਕ ਲਿਪਸਨ ਦਾ ਮੱਤ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੌਥੀ ਸਦੀ ਦਰਮਿਆਨ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਜੋ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ, ਉਹਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਏਥਨਜ਼ 'ਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੈਲੇਟੋ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਚਿੰਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਂਝ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ 'ਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਹੇਰੋਦੋਤੇਸ ਦਾ ਹੈ ਜਿਹਨੇ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ 'ਹਿਸਟਰੀਜ਼' 'ਚ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਉਪਰਲੀ ਸਤਾ ਕਿੰਨੇ ਹੱਥਾਂ 'ਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਉਸੇ ਨੇ ਜਵਾਬ 'ਚ ਲਿਖਿਆ 'ਕੁਝ ਜਾਂ ਬਹੁਤ'। ਇਸ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਤਿੰਨਾਂ ਰੂਪਾਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ-ਰਾਜਤੰਤਰ, ਕੁਲੀਨਤੰਤਰ ਅਤੇ ਜਨਤੰਤਰ। ਹੇਰੋਦੇਤੋਸ ਜਨਤੰਤਰ ਦੇ ਤਿੰਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੇਖਾਂਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਮਾਨਤਾ, ਦੂਸਰਾ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਅਤੇ ਤੀਸਰਾ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਵਿਚ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ 'ਚ ਬਰਾਬਰਤਾ (ਆਜ਼ਾਦੀ)। ਪੇਲੋਪੋਨੇਸ਼ੀਆ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਯੂਸਿਰੀਦਸ ਪੰਜਵੀਂ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਈਸਾਪੂਰਵ ਵਿਚ ਸਪਾਰਟਾ ਤੋਂ ਏਥਨਜ਼ ਦੀ ਹਾਰ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਉਥੇ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੇ ਪਤਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਏਥਨਜ਼ ਦੀ ਹਾਰ ਲਈ ਜਨਤੰਤਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਿਛੋਂ ਇਹ ਵਿਅੰਗ, ਮਜ਼ਾਕ ਅਤੇ ਦਰਕਿਨਾਰ ਕਰਕੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਨਤੰਤਰ ਦੀ ਮੁੱਖ ਆਲੋਚਨਾ (ਨਿੰਦਾ) ਪਲੈਟੋ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਉਹਦਾ ਮੁੱਖ ਤਰਕ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਦੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਕਦੇ ਵੀ ਏਕਤਾ ਨਹੀਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਪਲੈਟੋ ਜਨਤੰਤਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਕਈ ਗੈਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਿੱਟੇ ਚਿੰਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਜਨਤੰਤਰ ਵਿਚ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਵਿਕਸਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਰਾਜ ਦੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਲੈਟੋ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਾਨਤਾ (ਬਰਾਬਰਤਾ) ਦਾ ਰੋਗ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਅਰਾਜਕਤਾ ਫੈਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਲੈਟੋ, ਹੇਰੋਦਨੇਤਸ ਦੇ ਰਾਜਤੰਤਰ ਕੁਲੀਨ ਤੰਤਰ ਸਭ ਤੋਂ ਉਚਾ ਅਤੇ ਤਜਨਤੰਤਰ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਮੰਨਦਾ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਛਾਣਬੀਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਵਲੋਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦਾ ਤਰਕਸੰਗਤ ਵਰਗੀਕਰਨ 'ਚੋਂ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮੁਤਾਬਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੁੱਲ ਛੇ ਰੂਪ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਚ ਤਿੰਨ ਭਟਕਾਅ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਹੀ। ਉਹਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਸਹੀ ਰੂਪ ਉਹ ਹਨ ਜਿਥੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਕ ਜਾਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ (ਭਾਵ ਆਮ ਲੋਕਾਈ) ਉਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਹਨੂੰ ਉਹ ਰਾਜਤੰਤਰ, ਕਲੀਨਤੰਤਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਵਸਥਾ (ਪਾਲਿਟੀ) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਭਟਕੇ ਹੋਏ ਰੂਪਾਂ 'ਚ ਉਹ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਧਨਿਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਜਨਤੰਤਰ ਨੂੰ ਗਿਣਤਾ ਹੈ। ਜਨਤੰਤਰ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਨੂੰ ਉਹ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਤਿਤ (ਬਦਨਾਮ, ਘਟੀਆ) ਰੂਪ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਚ ਮੱਧ ਵਰਗ, ਮੱਧ ਵਰਗ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿਚ ਹਕੂਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਇਹਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਬੁੱਧੀ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਕੂਮਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਅਰਸਤੂ ਤਿੰਨ ਭਟਕੇ ਹੋਏ ਰੂਪਾਂ 'ਚੋਂ ਜਨਤੰਤਰ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਰੂਪ ਮੰਨਦਾ ਹੈ।

ਪੱਛਮ ਦੇ ਦੋ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਕ ਜਿਹੜੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਜ ਤੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕਰਕੇ ਚਰਚਿਤ ਹਨ ਹਾਬਸ ਅਤੇ ਰੂਸੋਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹਾਬਸ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਲੇਵਿਯਾਥਨ ਵਿਚ ਜਨਤੰਤਰ ਉਤੇ ਚਲਤਾਊ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤੰਤਰ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ ਹੈ। ਉਹ ਇਹਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹਨੂੰ ਇਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਚ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਰੂਸੋਂ ਦਾ ਮੱਤ ਇਸ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੈ। ਉਹ ਜਨਤੰਤਰ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਸਿੱਧੇ ਸ਼ਾਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਜਨਤੰਤਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਵੁਤੇ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਰੂਸੋਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਗਿਣਤੀ 'ਚ ਲੋਕ ਹਕੂਮਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਲੋਕਾਂ ਉਤੇ ਹਕੂਮਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਹਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਵੀ ਹਕੂਮਤ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਸਮੂਹਕ ਹਕੂਮਤ ਸੰਭਵ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਰੂਸੋ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਜੇ ਦੇਵਤੇ ਵੀ ਬਣ ਜਾਣ ਤਾਂ ਵੀ ਜਨਤੰਤਰਿਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਪਿਛੋਂ ਜਨਤੰਤਰ ਸਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਚ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ-ਨਫ਼ਰਤ ਭਾਵ ਮਿੱਟੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਰੂਸੋਂ ਦੀ ਭਾਵਆਤਮਕ ਸ਼ੈਲੀ 'ਚ ਜਨਤੰਤਰ ਉਤੇ ਦੇਵਤਵ ਤਾਂ ਦਿਖਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੰਕਾ, ਚਿਤਾਵਨੀ ਅਤੇ ਵਿਅੰਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਹੈ।'

ਇਥੇ ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਦੇਈਏ ਕਿ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਸਮੁੱਚੇ ਵਿਚਾਰਕ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੇ ਸੁਚਾਰੂ ਰੂਪ ਪ੍ਰਤੀ ਤਾਂ ਚਿੰਤਤ ਸਨ ਕਿ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਲੋਕਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇ ਪਰ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਆਧਾਰ ਭਾਵ ਪੈਦਾਵਾਰੀ ਸਾਧਨਾ ਉਤੇ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਗ ਵਲੋਂ ਕਾਬਜ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣ, ਭਾਵ ਪੈਦਾਵਾਰੀ ਸਾਧਨ ਕੁਝ ਹੱਥਾਂ 'ਚ ਕੇਂਦਰਤ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣ ਪ੍ਰਤੀ ਖਾਮੋਸ਼ ਜਾਂ ਅਵੇਸਲੇ ਸਨ। ਰਾਜਕੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਆਰਥਿਕ ਸਰੋਤਾਂ ਉਤੇ ਮਾਲਕੀ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਪਿਛੋਂ ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਂਗਲਜ਼ ਸਬੰਧਤ ਹੋਏ ਸਨ।

1789 'ਚ ਫਰਾਂਸ 'ਚ ਜਿਹੜਾ ਇਨਕਲਾਬ ਹੋਇਆ ਉਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨਾਅਰੇ ਸਨ-ਆਜ਼ਾਦੀ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰਾ। ਇਸ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਲਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਰਾਜ ਦੇ ਸਵਰੂਪ ਬਾਰੇ ਇਕ ਨਵੀਂ ਚਰਚਾ ਛੇੜੀ। ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨਾਅਰੇ ਨੂੰ ਹੁੰਗਾਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਸੱਤਾ ਸਥਾਪਤ ਹੋਈ ਪਰ ਦਸਾਂ ਸਾਲਾਂ ਪਿਛੋਂ ਹੀ ਜਨਤਾ ਦੇ ਨਾਂ ਏਠ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਆਇਆ ਇਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਚਾੜ੍ਹ ਕੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਗੱਦੀ 'ਤੇ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹਦੇ ਬਾਵਜੂਦ 1989 ਦੇ ਇਨਕਲਾਬ ਜਿਹਨੂੰ ਬਰਜੂਆ ਇਨਕਲਾਬ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਇਸਾਈ ਮੱਤ ਦੇ ਉਥਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਘਟਨਾ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਭਾਵ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਚ ਇਕ ਛਲਾਂਗ। ਅਸਲ 'ਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲੋਕਾਂ 'ਚ ਜਿਹੜੀ ਊਰਜਾ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ ਸੀ ਉਹ ਅੱਜ ਤੱਕ ਬਹਿਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਰੂਸੋ, ਮੌਂਤੇਸਿਕਯੂ, ਵਾਲਟੇਅਰ, ਦਿਦਰੋਂ, ਦਾਲੇਮਬੈਰ ਆਦਿ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਚ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਬਰਾਬਰਤਾ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰਾ-ਨਾਅਰੇ ਨਹੀਂ ਇਨਕਲਾਬ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦਾ ਆਦਰਸ਼ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚ ਚਲ ਰਹੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਦੁਨੀਆ ਭਰ 'ਚ ਇਸ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਖਿੱਚ ਅਤੇ ਆਦਰਸ਼ ਪਣਪੇ ਸਨ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਗ਼ਦਰ ਪਾਰਟੀ ਵੀ ਮੁਢਲੇ ਦੌਰ 'ਚ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਹੋ ਹੀ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਕਵਿਤਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਖੇਪ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਵਿਚਾਰ-ਇਨਕਲਾਬ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੁਨੀਆ 'ਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਐਲਾਨਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਮੱਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ "ਜੇ ਕੋਈ ਸਕਾਰ ਲੋਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਉਤੇ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਫਿਤਰਦੀ ਤਾਂ ਲੋਕਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਤਾਕਤ ਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਦਲ ਦੇਣ।" ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਇਨਕਲਾਬ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਹੋਏ ਇਸ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਇਹੋ ਹੀ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਅੱਜ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਵਿਚ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕੇ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਹਕੀਕਤ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਰਵਉਚ ਸੰਸਥਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਚਾਰਟਰ ਉਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੀਆਂ ਹਕੂਮਤਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੀਆਂ ਅਲੰਬਰਦਾਰ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਜਮਹੂਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਨਾਵਾਂ ਕਰਦੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਖੈਰ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਇਨਕਲਾਬ ਨੇ ਕੌਮੀ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹਿਤਤਾ 'ਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਫਰਾਂਸ ਇਨਕਲਾਬ 'ਚੋਂ ਜੰਮੇ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਨੇ ਹੀ 10 ਸਾਲਾਂ ਪਿਛੋਂ ਇਹਨੂੰ ਦਫ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਕੌਮੀ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦੌਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੌਮਵਾਦ ਅਤੇ ਜਨਵਾਦ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਖੁਦ ਫਰਾਂਸ ਵਿਚ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ। ਇਸ ਇਨਕਲਾਬ ਦੌਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਧੜੱਲੇਦਾਰ ਔਰਤ ਰੋਮਾਂ ਰੋਲਾਂ ਸੀ ਜਿਹਨੂੰ ਇਨਕਲਾਬ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਹੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਨਾਂ ਉਤੇ ਫਾਂਸੀ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਚੀਖ ਚੀਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਐ ਆਜ਼ਾਦੀ! ਤੇਰੇ ਨਾ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। [O liberty! What Crimes are Committed in the name] ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਮੌਕੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਤੱਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ-ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹੋ ਅਮਰੀਕਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਮੇਂ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ 'ਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। [All man Are Created Equal] ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਅਮਰੀਕਾ 'ਚ ਦਾਸ ਅਤੇ ਫਰਾਂ'ਚ ਔਰਤਾਂ 200 ਸਾਲ ਤੱਕ ਆਮ ਬਰਾਬਰੀ ਲਈ ਤਰਸਦੇ ਰਹੇ। ਹਕੀਕੀ ਬਰਾਬਰੀ ਤਾਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ।

ਫਰਾਂਸ 'ਚ ਜਿਸ ਜਮਹੂਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੱਤਾ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ ਸੀ ਉਹਦਾ ਮਕਸਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤਾ 'ਚ ਲਿਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ 'ਚ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਅਤੇ ਲੋਕ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਤੋਂ ਐਨੇ ਦੂਰ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਕਿਉਂ ਹਨ?

ਜਮਹੂਰੀ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਦਾ ਅਗਵਾਨੂੰ ਮੱਧ ਵਰਗ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਆਮ ਲੋਕਾਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਚ ਛੋਟੀ ਮਾਲਕੀ, ਸਾਧਨ ਵਿਹੂਣੇ, ਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਲੁੱਟੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਰਗ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਜੂਦ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਾਜ

ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਉਤੇ ਹਨ। ਮੱਧ ਵਰਗ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਇਕ ਮੁੱਖ ਧੁਰਾ ਹੈ। ਜਮਹੂਰੀ ਇਨਕਲਾਬ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਇਨਕਲਾਬ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ, ਇਸੇ ਵਰਗਦੇ ਉਭਾਰ ਨਾਲ ਸੱਤਾ 'ਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਲਈ ਕੁਝ ਥਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹਦੇ 'ਚ ਆਮ ਲੋਕਾਈ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੇਠਲੇ ਸਾਧਣ ਵਿਹੂਣੇ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਕੇ ਸੱਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਵਰਤ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਮਹੂਰੀ ਇਨਕਲਾਬ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੱਧ ਵਰਗ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਲੋਂ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਆਮ ਲੋਕਾਈ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜਮਹੂਰੀ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਚਰਿੱਤਰ 'ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਵ ਮੂਲਕ' [Repregentional] ਹੈ। ਹਕੀਕੀ ਜਾਂ ਯਥਾਰਥਮੂਲਕ ਨਹੀਂ। ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਲੁਕਾਚ ਵਰਗੇ ਚਿੰਤਕਾਂ ਨੇ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੇ ਇਸ 'ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਤਲੁੱਕ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਚਰਿੱਤਰ' ਨੂੰ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਲੱਛਣਾਂ ਵੱਲ ਵਧਣ ਵਾਲੇ ਕਦਮਾਂ ਵਜੋਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਕਿ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਜਮਹੂਰੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਵੱਡੇ ਚਿੰਤਕਾਂ ਰੂਸੋਂ ਜਾਂ ਵੈਲਤੇਅਰ ਨੇ ਉਸ 'ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ' ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜੀ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਣ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਜਗੀਰਦਾਰੀ/ਰਜਵਾੜਾਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਏਕਾਅਧਿਕਾਰਵਾਦ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਸੀ ਜਿਥੇ ਸਮੁੱਚੇ ਰਾਜ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮਹਿਜ ਇਕ ਰਾਜਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਆਮ ਲੋਕਾਈ ਲਈ ਇਕ ਦੌਰ 'ਚ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਮਿਲਣਾ ਇਕ ਇਨਕਲਾਬ ਹੀ ਸੀ ਪਰ ਇਹਦੇ ਹੇਠਲੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣੀਏ ਤਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮੱਧ ਵਰਗ ਹੀ ਤਾਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਬਹੁਤੇਰੇ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣ ਪਰ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਕਿ ਜਮਹੂਰੀ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰ 'ਚ ਉਸ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਹੀ ਵੋਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਅੱਜ ਵੀ ਅਸੀਂ ਵੇਖਚੀਏ ਤਾਂ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਵੋਟ ਦਾ ਅਧਾਰ ਇਕ ਸਥਾਈ ਪਤਾ ਮਕਾਨ ਭਾਵ ਘਰ ਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸਥਾਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਅਤੇ ਵੋਟ ਵਿਹੂਣੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਲੱਖਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਝੁੱਗੀਆਂ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਜਾਂ ਜੰਗਲਾਂ 'ਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਆਦਿ ਵਾਸੀ ਲੰਮਾਂ ਸਮਾਂ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਹੋਣੇ। ਜਿਹੜੇ ਝੁੱਗੀਆਂ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵੋਟ ਪਰਚੀ ਬਣ ਵੀ ਗਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਚੁਣਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੋਟ ਪਰਚੀ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਬਣੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਤਰ ਰਾਜਨੀਤਕਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਲ ਦਾ ਆਰੰਭ ਯੂਰਪ ਦੇ ਪੁਨਰ ਜਾਗਰਣ ਤੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਜਿਥੇ ਪੁਨਰ ਜਾਗਰਨ ਤੋਂ ਧਰਮ ਸੁਧਾਰ, ਗਿਆਨ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਉਭਰਨਾ, ਬੁਰਜੂਆ ਇਨਕਲਾਬ, ਸਮਾਜਵਾਦ ਅਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਇਨਕਲਾਬ ਤੱਕ ਦੀ ਵਿਕਾਸ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਚਿੰਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਨਰ ਜਾਗਰਣ ਦੇ ਚਰਿੱਤ ਨੂੰ ਦੋ ਤਰ੍ਹੈ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਧਰਮ ਕੇਂਦਰਤ ਸਮਾਜ ਦੀ ਥਾਂ ਉਤੇ ਮਾਨਵ ਕੇਂਦਰ ਸਮਾਜ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰ ਤੱਤ ਇਹ ਕਿ ਇਕ ਮਾਨਵਵਾਦ ਵਿਕਸਤ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਦੂਸਰਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਧਰਮ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਧਰਮ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੀ ਲਹਿਰ, ਆਰਥਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਚ ਕੌਮਵਾਦ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਮਾਨਵਵਾਦ-ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਧੇਰੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਜਾਂ ਉਤੇਜਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਧੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਮਿਲਣ ਲੱਗੇ-ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਗੁਣਵਣਤਾ ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਂ ਤੋਂ। ਹਕੀਕਤ 'ਚ ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਪਰਲੇ ਹਾਕਮਾਂ ਦੇ ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਪਰਵਿਰਤੀ ਵਿਚ ਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਲਾਭ ਹੇਠਾਂ ਵੀ ਪਹੁੰਚਦਾ ਸੀ। ਮਿਸਾਲ ਲਈ 1688 'ਚ ਜਿਹੜੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ ਜਿਹਨੂੰ ਖੂਨਹੀਣ ਇਨਕਲਾਬ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਚ ਪਹਿਲਾਂ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ 'ਚ ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਰਾਜਾ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਤੋੜਕੇ ਇਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜੇ ਵਿਲੀਅਮ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਰਾਜਾ ਥਾਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇਨਕਲਾਬੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨੂੰ ਅਮੀਰ ਵਰਗ ਦੀ ਚੁਣੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੇ ਰਾਜਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਘਰਾਣਿਆਂ 'ਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਰਾਜੇ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਗਲੈਂਡ 'ਚ ਤਾਜ ਦੀ ਤਾਕਤ ਘਟਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੀ ਵਧਦੀ ਗਈ। ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਕਿਹੜੇ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਗਹਿਰਾਈ 'ਚ ਲੈਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਤੇ ਵਪਾਰ ਇਸੇ ਦੌਰ 'ਚ ਦੂਨੀਆ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਤਤਪਰ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਪਿਛੋਂ ਸਾਮਰਾਜ ਪੂੰਜੀ 'ਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਨੀਆ ਦੇ ਕਈ ਦਰਜਨ ਦੇਸ਼ ਇਹਦੀਆਂ ਬਸਤੀਆਂ ਬਣ ਗਏ ਸਨ।

ਉਨੀਵੀਂ ਸਦੀ 'ਚ ਬਸਤੀਵਾਦ ਆਪਣੀ ਸਿਖਰ ਉਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹਨੇ ਜਮਹੂਰੀ ਅਸੂਲਾਂ ਦੀਆਂ ਧੱਜੀਆਂ ਉਡਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਦੂਨੀਆ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਬਰਾਬਰਤਾ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਨਾਅਰਿਆਂ ਹੇਠ 'ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ, ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਸਤੇ' ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੰਗ ਹੇਠ ਲਹਿਰਾਂ ਚਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਬਸਤੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਸਾਮਰਾਜੀ ਪੂੰਜੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੂਨੀਆ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਕਸਿਤ ਜਮਹੂਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਜਮਹੂਰੀ ਤੰਤਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼-ਜਿਵੇਂ-ਇੰਗਲੈਂਡ, ਫਰਾਂਸ, ਨੀਦਰਲੈਂਡ ਆਦਿ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਜਾਂ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਸਨ। ਇਹ ਪਾਖੰਡ ਪਹਿਲੀ ਸੰਸਾਰ ਜੰਗ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਫੌਰਨ ਪਿਛੋਂ ਇਕਦਮ ਨੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਸੰਕਟ ਇਸ ਕਦਰ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਮਰਾਜੀ ਪੂੰਜੀ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਤੰ ਬਸਤੀਆਂ ਖੋਹਣ ਲਈ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਤੇ ਉਤਰ ਆਈਆਂ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੇ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਨੀਆ ਦੀ ਲੋਕ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਮਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਨਾਅਰਾ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਸੀ ਕਿ, "ਇਹ ਯੁੱਧ ਦੂਨੀਆ ਦੇ ਜਨਤੰਤਰ (ਜਮਹੂਰੀਅਤ) ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। [It's A war Womake the worcd safe for democracy]। ਇਹ ਉਹੀ ਦਿਨ ਸਨ ਜਦੋਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਰੌਲਿਟ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਦੂਨੀਆ 'ਚ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੇ ਰਾਖੇ ਦੇ ਅਲੰਬਰਦਾਰ ਵਲੋਂ ਘੋਰ ਤਾਨਸ਼ਾਹ ਕਦਮ। ਦਿੱਲੀ ਰੌਲਟ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਰੋਧ 'ਚ ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲੇ ਬਾਗ 'ਚ ਹੋਈ ਇਕ ਜਮਹੂਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਮੀਟਿੰਗ ਉਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ 'ਜਮਹੂਰੀਅਤ' ਦੀ ਰਾਖੀ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਸਨ। 'ਯੁੱਧ ਜਿਉਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਇਔ ਅਤੇ 1919 'ਚ ਪੈਰਿਸ 'ਚ ਜਿਹੜੀ ਸੰਧੀ ਹੋਈ ਜਿਸ 'ਚ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਨਾਲ ਜਿਹੜਾ ਵਿਉਪਾਰ ਕੀਤਾ ਉਹਨੇ-ਸਿਕੰਦਰ, ਸ਼ਾਰਲਮਨ ਅਤੇ ਲੂਈ ਭਾਵ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਅਤੇ ਮੱਧਕਾਲ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਹਾਰੇ ਜਰਨੈਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭੈੜਾ ਬਦਤਰ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਗੈਰ ਜਮਹੂਰੀ ਵਿਉਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਹੀ ਫਿਰ ਫਾਸ਼ੀਵਾਦ ਦੇ ਉਥਾਨ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਿਆ।

ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਸੰਸਾਰ ਜੰਗ ਦੌਰਾਨ ਦੂਨੀਆ ਭਰ 'ਚ ਜਿਥੇ ਪੂੰਜੀ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਕੇਂਦਰਤ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਰੋਧਤਾਈਆਂ ਵੀ ਸਿਖਰ ਉਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਉਥੇ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਗਏ। ਸਾਮਰਾਜੀ ਪੂੰਜੀ ਜਿਹੜੀ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਹੇਠ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰੀ ਕਰਦੀ ਸੀ ਬਸਤੀਆਂ 'ਚ ਇਹਦਾ ਸਵਰੂਪ ਬੇਹੱਦ ਖਤਰਨਾਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਜਾਂ ਕਹੋ ਖੂੰ ਖਾ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਖੁਦ ਜਰਮਨ ਵਿਚ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦਾ ਇਕ ਨਵੇਂ ਚਰਿੱਤਰ ਤੇ ਚਿਹਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਜਿਹਨੂੰ ਫਾਸ਼ੀਵਾਦ ਦਾ ਨਾਮ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰਹਿਟਲਰ ਨੇ ਇਹਨੂੰ ਜਰਮਨੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸੋਚਾ ਤੇ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਜਨਵਾਦ-ਲੋਕਵਾਦ ਦਾ ਨਾਂ ਦਿੱਤਾ। ਹਿਟਲਰ ਨੇ ਆਪ ਜਰਮਨ ਲੋਕਾਈ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਸਖਤ ਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਯੋਗ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਜਿੱਤਿਆ ਇਹ ਨੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਨੂੰ ਹੀ ਇਕ ਨਵੇਂ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਸਿੱਪ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਤੇ ਦੇਸ਼ 'ਚ ਜਮਹੂਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਾਫ਼ੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਾਂ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਇਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਅਸਫ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾ ਕੇ ਇਕ ਨਵਾਂ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਾਇਮ ਕਰਨਾ ਸੁਖਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਈ ਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੌਰ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਦੇਸ਼ ਇੰਗਲੈਂਡ, ਫਰਾਂਸ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ, ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅੰਦਰਲੇ ਲੋਕ ਜਮਹੂਰੀ (ਸੋਵੀਅਤ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਤੋਂ ਜਿਹਨੇ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਤੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਵਾਲਾ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ ਨਾਲ ਸੰਧੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ ਦੇ ਇਨਕਲਾਬ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਪਿਛੋਂ ਵੀ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਰਦੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਫਾਸ਼ੀਵਾਦ ਹਾਰਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੂਨੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ, ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਲੜਾਈ 'ਚ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ ਪਰ ਇਹਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੇ ਸੁਨਿਆਰੀ ਕਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਕੌਮੀ ਮੁਕਤੀ ਲਹਿਰਾਂ ਦਾ ਦਬਾ ਵਧਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਈ ਦੇਸ਼ ਸਿੱਧੀ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੁੰਦੇ ਗਏ। ਜਿਹੜੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਂਦ 'ਚ ਆਏ ਉਹ 'ਜਮਹੂਰੀ ਢਾਂਬਿਆਂ'ਤੇ ਨਾਅਰਿਆਂ ਹੇਠ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ। ਪਰ ਇਸ ਦੌਰ 'ਚ ਦੋ ਮਾਡਲ ਜ਼ਰੂਰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਨ। ਇਕ ਬੁਰਜੂਆ ਜਮਹੂਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਦੂਸਰਾ 'ਸੱਤਾ ਸੋਵੀਅਤ ਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਚ' ਦਾ। ਇਹ ਸੀਤ ਯੁੱਧ ਦਾ ਦੌਰ ਵੀ ਸੀ। ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਰਚਿਲ ਨੇ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ 'ਆਇਰਨ ਕਰਟੇਨ' ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਿਛੋਂ ਜਦੋਂ ਚੀਨ ਵੀ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ 'ਬੈਂਬੂ ਕਰਟੇਨ' ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਭਾਵ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਗੈਰ ਜਮਹੂਰੀ ਗੁੱਟ (ਦੇਸ਼) ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦੂਸਰੀ ਸੰਸਾਰ ਜੰਗ ਵਿਚ ਇਕ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਦੂਸਰੇ ਮੁਲਕ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬਸਤੀਵਾਦ ਦੌਰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕੌਮੀ ਮੁਕਤੀ ਲਹਿਰਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸਿੱਟਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਵਿੱਤੀ ਪੂੰਜੀ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਵੀ ਸਨ। ਸਿੱਖਿਆ ਰਾਜਸੀ ਕੰਟਰੋਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਰਥਿਕ ਵਸੀਲਿਆਂ ਉਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਢੇਰ ਸਾਰੇ ਚਿੰਤਕ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਆਰਥਿਕ ਚਿੰਤਕ ਬੁਰਜੂਆਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਲੰਮੇਰੀ ਉਮਰ ਲਈ ਹਮਾਇਤ ਉਤੇ ਉਤਰ ਆਏ ਸਨ।

ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚ ਵਧੇਰੇ ਕਰਕੇ ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਥਾਪਤ ਹੋਏ ਉਹ ਜਮਹੂਰੀ ਤਰਜ਼ ਦੀ ਨਕਲ ਸਨ। ਇਥੇ ਉਠ ਰਹੀ ਨਵ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਦੀਆਂ ਰਾਜਸੀ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਜ ਸਨ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਪਣਾਏ ਉਹ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਮਹੂਰੀ ਹੱਕਾਂ ਤਐ ਜਮਹੂਰੀ ਤਰਜ਼ ਉਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ, ਪਰ ਸੱਤਾ 'ਚ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਕਿਰਦਾਰ ਉਵੇਂ ਹੀ ਭਾਰੂ ਰਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਦੌਰ 'ਚ ਸੀ। ਰਾਜਕੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਇਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਚ ਨਾਮਾਤਰ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਗੋਂ ਰਾਜਕੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਲਈ ਸਗੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰੀਨ ਹਾਲਤਾਂ ਮਿਲ ਗਈਆਂ।

ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਉਤੇ ਵਿਸਥਾਰ 'ਚ ਚਰਚਾ ਅਗਲੀ ਕੜੀ 'ਚ ਕਰਾਂਗੇ ਪਰ ਇਕ ਇਕੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਣੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਾਰਿਨ ਹੈਸਿੰਗਟਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਜਿਹੜਾ ਰੈਗਯੂਲੇਟਿੰਗ ਐਕਟ ਆਇਆ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੱਤਾ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਤੱਕ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕਾਇਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਚਲਦਾ ਸੀ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਕਾਇਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਮਰਾਜੀ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਅੱਜ ਦੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੀ ਸੈਂਟਰਲ ਲੈਜਿਸਲੇਟਿਵ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦਾ ਹੀ ਸੁਧਰਿਆ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਹਨੂੰ ਬਰਤਾਨਵੀ ਹਕੂਮਤ ਨੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪਿਛਲੇਰੇ 50-60 ਸਾਲਾਂ 'ਚ ਵਿਸ਼ਵੀ ਪੂੰਜੀ ਨੇ ਕਈ ਰੂਪ ਬਦਲੇ ਸਨ। ਬਸਤੀਵਾਦ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਨਵਬਸਤੀਵਾਦ ਅਤੇ ਨਵਆਰਥਿਕ ਬਸਤੀਵਾਦ ਤੱਕ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਨੇ ਸਮੁੱਚੇ ਰਾਜਕੀ ਢਾਂਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਵਿਸ਼ਵੀਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰ ਨੇ ਤਾਂ ਇਹਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਰਹੇ 1957 'ਚ ਕਾਰਲਪੋਲਾਨਯੀ ਨੇ ਇਕ ਕਲਾਸਿਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ ਸੀ 'ਦਾ ਗਰੇਟ ਟਰਾਂਸਫਰਮੇਸ਼ਨ' ਇਸ 'ਚ ਉਹਨੇ ਤਰਕ ਦਿੰਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦੂਨੀਆ 'ਚ ਇਕ ਦੋਹਰੀ 'ਮੂਵਮੈਂਟ' ਜਾਗੀ ਹੈ। ਬਾਜ਼ਾਰ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਕੰਟਰੋਲ। ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਨਾਜ਼ਕ ਮਸਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵਿਸਥਾਰਤ ਚਰਚਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਬੁਰਜੂਅਰ ਚਿੰਤਕ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ "ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਬਲੀਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਮੈਡਮ ਪ੍ਰਜੇਵਸਚਕੀ ਸਾਲ 2009 ਜਦੋਂ ਚਿੰਤਕ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹਕੀਕਤ 'ਚ ਸੱਤਾ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵੀ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਉਸੇ ਬੁਰਜੂਆ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਬਲੀਦਾਨ ਉਤੇ ਉਤਾਰੂ ਹੈ।

(ਚਲਦਾ)

ਦੂਸਰੀ ਕਿਸ਼ਤ 'ਚ ਵਿਸ਼ਵੀਕਰਨ ਤੇ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਲੋਕ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਅਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਜਮਹੂਰੀਅਤ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ।

CENTUM®
E Z Mortgage Group Inc.
All your financial needs.
private loans .debt consolidation.
self employment. secured line of credit.
business loan. bad credit no problem.
1st, 2nd & 3d Mortgages get approved
Brokerage Licence #2105
Cell:416-625-3352
hs_7matharu@yahoo.ca,
Fax: 905-676-8018
Website: www.centum.ca/ezmortgage
7050-14A Bramalea Road Mississauga, ON L5S 1T1

HARJIT SINGH
Mortgage cunsultant
Lic#M08007991

Ontario elections : Education, Debt & tuition fees

Kayle Hatt & Erika Shaker

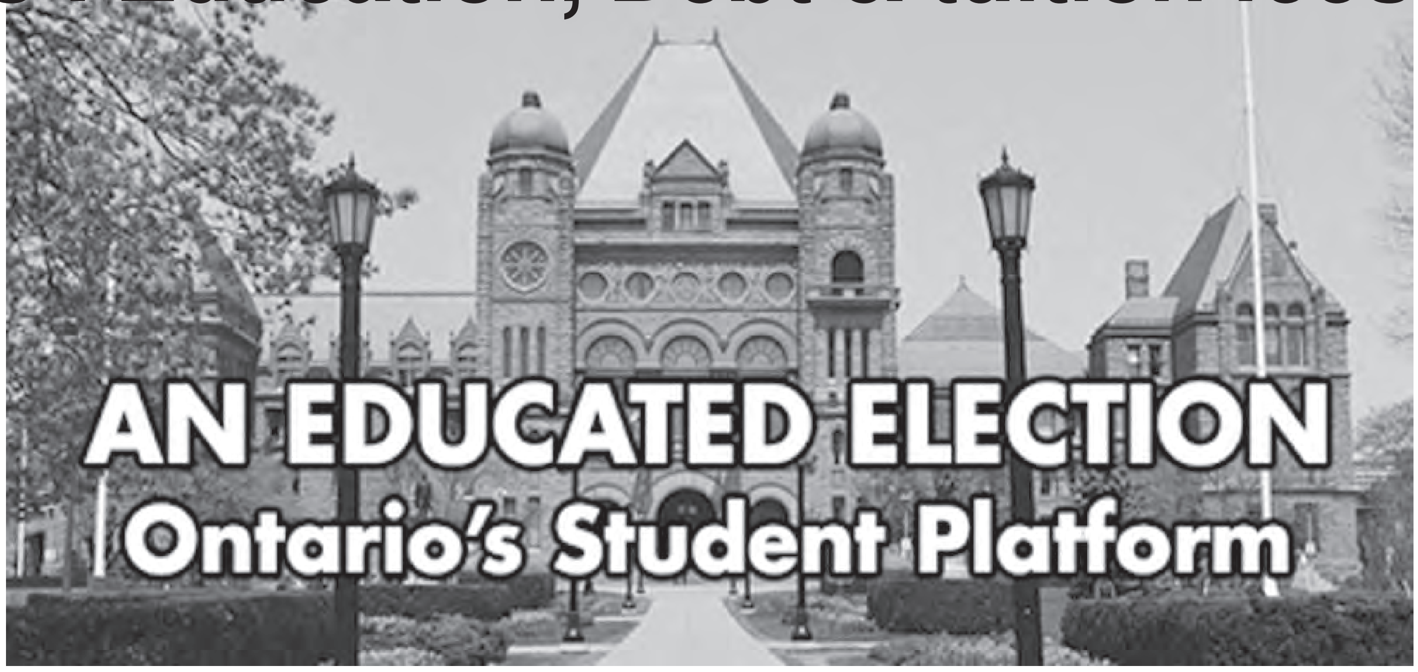

The Ontario election has been mostly focused on jobs and economic growth – and debating the credibility of PC Leader Tim Hudak's proposal to cut the public service. However, Ontario also faces other problems worthy of attention, one of which is growing concern over the affordability of higher education.

The backstory:

Under Rae (NDP) and Harris/Eves (Progressive Conservative), tuition fees in Ontario rose from the early-1990s for the better part of a decade until they climbed to the second highest (on average) in all of Canada (second to Nova Scotia at the time).

When the McGuinty Liberals were elected in 2003, tuition fees were frozen from 2004-06, then continued to increase with a 5% cap each year. This, along with the deregulation of some programs where fees exponentially increased, made post-secondary education in Ontario the most expensive in Canada from 2009-10 onward. In 2013, the Liberals reduced the cap to 3% each year for undergraduate programs but tuition fees in other programs have increased by as much as 8% annually.

In 2011-12, the Liberals also implemented, as the centrepiece of their higher education strategy, a 30% Off Tuition Grant (not to be confused with an actual across-the-board 30% reduction in tuition fees). The base grant amount in 2011-12 was set at $1,600 and it has increased each year with the cost of inflation. Though it is designed for families with incomes up to $160,000, not all students qualify. For instance, it does not apply to graduate students, part-time students, or students who have been out of high school for more than four years.

You can compare the history of tuition fees for various provinces and programs using this interactive CCPA data app.

That brings us to the 2014 provincial election.

The main three parties' political promises:

The Liberals announced in 2013 that they would cap subsequent annual tuition fee increases at 3%; they also intend to maintain the 30% Off Tuition Grant.

The Progressive Conservatives plan to eliminate the 30% Off Tuition Grant and, while their platform stipulates that "no Ontario student [will be] denied access because of a lack of money", there is nothing specific that indicates how this is to be ensured. It likely simply means that they'll continue to ensure all students have access to debt financing—although a 2013 Progressive Conservative policy paper recommended that student financial assistance be tied to marks (something that is problematic for several reasons and which no other Canadian jurisdiction does).

The Ontario NDP would maintain the 30% Off Tuition Grant, freeze tuition at 2014-15 levels (beginning Sept. 2015) and eliminate the interest on the provincial portion of student loans.

What is the fiscal impact of the ONDP post-secondary promises?

The ONDP estimates the combined cost of these promises amount to $90 million in 2015-16, $175 million in 2016-17 and $270 million in 2017-18. The ONDP would not share its background calculations for these figures but confirmed that calculations were based on data from the Council of Ontario's Universities' Common University Data Ontario (CUDO) database and included the cost of transfers to universities to offset for revenue lost as a result of the tuition fee freeze.

We estimate that the eliminating interest on Ontario student loans would cost the province between $30 and $36 million a year.[i]

To confirm the ONDP's estimates, we calculated more than a dozen cost scenarios. The cost of a tuition fee freeze varies slightly, depending the estimated rate of enrollment growth and if the tuition fee estimate was based on the CUDO average across all programs, the CUDO Arts and Sciences tuition fees, or the Statistics Canada weighted average tuition fees. Under some circumstances our estimates came close to the ONDP's–but depending on the underlying assumptions, the cost to fully offset the "lost" revenue from freezing tuition fees might be between 15% and 20% higher than what has been currently budgeted.

However, it bears mentioning that these potential cost overruns are quite small; they represent about 4% of the spending proposed by the Ontario NDP in this election, and cost less than a third of the proposal to remove the HST from off hydro bills.

What would the outcome be?

While exceedingly modest, the ONDP's post-secondary education proposals are an improvement over the status quo, but it is far from a perfect proposal.

Ontario's tuition fees are at an historic high and, over the last two decades, have risen at more than twice the rate of inflation. The most recent available data indicates that 53% of the Ontario class of 2009-10 graduated with student loans, at an average debt level of $26,900.[ii]

Where Ontario ranks on tuition fees[iii]:

	With tuition grant	Without tuition grant
Currently	5th highest	Highest
2017-18 status quo	5th highest	Highest
2017-18 with freeze	7th highest	Highest

Assuming that current tuition fee trends continue in other provinces, even with the proposed ONDP freeze, Ontario's average tuition fees would still be highest in Canada in 2017-18 (although under the Liberal scenario they would be $990 higher). For those students who receive the 30% Off Tuition Grant, Ontario would fall from the fifth most expensive (2014-15) to the seventh most expensive province (2017-18).

To date, Newfoundland and Labrador (2009), Prince Edward Island (2012) and Nova Scotia (2014) have already eliminated interest on the provincial component of their student loans. And there is a strong case to be made that student loan interest is regressive. Those who earn lower post-education incomes and take longer to pay back their loans ultimately pay more in interest.

However, given Ontario's need to compete in the knowledge economy, and the reality of student and household debt levels, it would be nice if we could think boldly and more long-term. Newfoundland and Labrador is a prime example of a province that has aggressively reduced tuition fees, which are now the lowest in Canada, despite a fiscal deficit. That province also plans to phase out provincial loans and replace them with grants by 2015. That's a model worth emulating.

A tuition fee freeze certainly stops the current trend that sees Ontario students pay more than their counterparts for a university education. However, an aggressive fee rollback —perhaps one that starts with transforming the 30% Off Tuition Grant into an actual 30% universal fee rollback from which no students are excluded–would have a much more positive impact on the policy trajectory, on family incomes, on student debt loads going forward and, ultimately, on the equity and accessibility of the province's post-secondary education system.

Erika Shaker is Director of the CCPA's Education Project. Kayle Hatt is a Research Associate with the Canadian Centre for Policy Alternatives' National Office and was the CCPA's 2013 Andrew Jackson Progressive Economics Intern.

Courtesy : Canadian Centre for Policy Alternative

How do students feel when they think about their finances for school?

Rethink alternative way on Ontario's political Issues

Doug Nesbitt

The current Ontario election could be an immense turning point for organized labour in the province and across Canada.

As union activists know, the Tim Hudak Tories are promising devastating public sector layoffs of 100,000 people, union-wrecking right-to-work legislation, and the privatization of the already unjust Workplace Safety Insurance Board. And his claims of creating one million jobs have been debunked again and again. We can also expect back-to-work legislation against striking public sector workers, and even "essential service" legislation: while the same "essential services" are cut to the bone.

The connection between the attack on unions and public services and programs could not be clearer. To use public education as an example, Sam Hammond, president of the Elementary Teachers Federation of Ontario, says Hudak's agenda means firing 19,000 teachers and support staff, increasing class sizes, and eliminating teachers for special needs students.

With an enemy like Hudak leading the polls, many Ontario unions are continuing their "strategic voting" work to defeat the Tories. Strategic voting, which means voting Liberal over the NDP where the Liberals are best positioned to keep the Tories out office, has been going on since 1999.

This Anybody-But-Conservative approach of the unions is the fallout of the NDP Rae Days and Social Contract, and the squabbling at the top of the Ontario Federation of Labour during the Days of Action protests and strikes against Harris (1995-1998). Ontario's unions remain divided in electoral strategy, and these divisions and defeats of the 1990s have narrowed the Ontario labour movement's abilities and confidence to punish and stop employers and governments outside of elections alone.

Picket line at Truedell Public School, Kingston, Ontario. December 20 2012.

Picket line at Truedell Public School, Kingston, Ontario. December 20 2012.

Bill 115 and privatization

But as teachers learned with the authoritarian Bill 115, supporting the Liberals is a deal with the devil. In addition to attacking teachers with Bill 115, recall the Liberals floated a more expansive bill to attack 650,000 public sector workers in the fall of 2012. Only McGuinty's prorogation and resignation stopped the bill from coming forward. McGuinty also robbed TTC workers of ATU Local 113 of their right-to-strike through essential service legislation.

Meanwhile, the Liberal record on privatization and contracting out of public services and labour law is pretty awful since they were elected in 2003. Healthcare, education and frontline government workers have not seen the attack on services through contracting out, privatization and workplace restructuring stop since the Liberals defeated the Harris-Eves regime in 2003. In many ways, the Liberals have got away with a lot because they talk progressive while continuing to unroll the same privatization agenda. OPSEU's "Epic Fail: A Short History of Privatization in Ontario" is a must-read on this subject.

As for the social safety net, the Workplace Safety Insurance Board continues to deny benefits to seriously injured workers while social assistance has yet to be restored to anywhere near the levels they were when Harris made his 22% cut in 1995. The working poor, the injured and sick, and the unemployed have no ally in the Liberals.

While Unifor President Jerry Dias criticized the NDP's decision to vote against the "left-wing" Liberal budget, OPSEU has rightly pointed out that the Liberals have presided over a relentless privatization agenda of public services that many unions and community groups have been fighting for years.

Plant closures and corruption

The Liberals have also presided over a relentless series of plant closures while cutting corporate taxes on the grounds that it produces jobs. The Liberals have no strategy to stop plant closures which have devastated many small towns like Tilbury and Fergus and even larger towns and cities like Chatham, St. Thomas, and London. These closures are robbing Ontario of the skills and machinery necessary for any serious job-creating infrastructure projects, including urban and inter-city transit expansion which the Liberals claim to support.

Heinz Leamington closure kills 740 union jobs, 350 migrant worker jobs, and 34 local tomato farm contracts (Nick Brancaccio/The Windsor Star)

Heinz Leamington closure kills 740 union jobs, 350 migrant worker jobs, and 34 local tomato farm contracts (Nick Brancaccio/The Windsor Star)

Meanwhile, the Liberals did next to nothing to save Leamington from the Heinz closure and its over 1000 jobs (750 union plant workers, 350 migrant agricultural workers) despite its ideal transport location and being surrounded by some of the best farmland in North America. The Liberals actually gave Kellogg's $4.5 million to renovate their Belleville factory and then let Kellogg's close their state-of-the-art London plant, which will put 600 workers on the street.

Last but not least, the Liberals are a corrupt party of corporate power. They have cut corporate tax cuts to some of the lowest in the Western world while blowing billions on the Oakville gas plant and overseeing the pilfering of public funds by unelected,

SIKH LEHAR CENTER
Mission: To organize and provide religious, social and educational programs for the awareness and enhancement of society as a whole based on the universal message of Guru Granth Sahib
79 Bramsteele Rd.
Brampton, ON L6W 3K6
www.sikhlehar.com
Tel: (905) 451-3335
Fax: (905) 451-2335
info@sikhlehar.com

Gill Appliances & Heating Services
Residential, Commercial Service and Installation
24 Hour Service
Call: Surinder Gill
905.460.5544
Repair and Install duct, heating, humidifier, air conditioner, water heater, dish washer, dryer, stove, fridge

largely unaccountable upper management of public services. With attacks on workers and public services, like Bill 115, they have tried to balance the books on the backs of workers and used anti-democratic rights-stripping legislation to enforce it.

The Trouble with the NDP

What makes the current election even more worrying is the surprisingly right-wing NDP campaign. NDP leader Andrea Horwath was already getting criticism when she failed to endorse a $14/hour minimum wage demand being driven by a province-wide grassroots labour and community campaign. Horwath instead expressed concerns about a minimum wage increase on small business. They would be crushed, she claims, by big corporate competitors. Such words are an abandonment of the hundreds of thousands of working poor in Ontario. It also lets large employers like McDonald's and Tim Horton's get away with paying poverty wages. minimum wage ontario fact sheetIf Horwath wants to protect small business from ruthless corporate competition, the NDP should find a way to curb corporate power through other forms of legislation, not by holding down the minimum wage.

Maybe the most disappointing NDP announcement was Horwath's promise of an "accountability" minister in cabinet to oversee $600 million in budget cuts. Gone, it seems, are the days when the NDP was fighting "corporate welfare bums" to redistribute wealth for programs of social uplift. It is very worrying that the NDP has opted for the "austerity agenda" in which there is no alternative but tightening our belts while the rich grow fat off subsidies and tax breaks. As public sector workers know, budget cuts without layoffs means restructuring in the workplace. It means more power for managers, overwork, mismanagement, and a deterioration of quality in any frontline services. Millions will see public services deteriorate while public sector jobs become worse.

Fred Hahn of CUPE-Ontario has criticized this NDP policy: "the government doesn't have a spending problem, it has a revenue problem. The mantra about government overspending is an illusion used to justify cuts in public spending, something more and more voters are seeing through…Ontario needs a minister devoted to finding new revenue sources that will protect the public services that support our economy. If Andrea Horwath wants to distinguish herself from Kathleen Wynne and Tim Hudak, that would be a better way to do it."

One thing is for certain: Ontario labour's lack of organized power is one reason why Horwath has been allowed to move right.

It is no wonder many NDPers, inside and outside organized labour, are quietly or publicly criticizing the party they want to vote for. Right now the problem of the NDP raises more questions about electoral strategy for organized labour than it answers. One thing is for certain: Ontario labour's lack of organized power is one reason why Horwath has been able to move right.

Beyond the Ballot Box

With many unions throwing organizational weight and resources behind strategic voting against Hudak, it becomes fairly clear that labour is on the defensive. Strategic voting comes from a position of weakness, not strength. The character of the anti-Hudak campaign also demonstrates this weakness.

For example, the Working Families coalition of unions in Ontario is again pumping out ads to fight the Tories. By focusing on Hudak and while other union ads focus on specific issues, the door remains open for strategic voting. There is nothing wrong with labour producing these ads, but they are not the same and not a substitute for organizing. The same criticism can be made of the CLC's "Fairness Works" ad campaign which is happening without an organizing strategy linked to it. huck fudak Only through organizing, educating, and activating the membership of the unions can organized labour begin to build the collective power necessary to change the political climate in Ontario and begin bringing serious pressure to bear against whoever forms the next government.

Fortunately, the Ontario Federation of Labour is moving in this direction. The #StopHudak town halls around the province have drawn in hundreds of union activists ready to fight Hudak. The town halls aren't just panels of speeches by talking heads and labour leaders. They are workshops where real discussions, planning and strategizing is happening.

Meanwhile, the coalition of labour and community groups around the $14/hour minimum wage campaign is rebuilding the community-labour alliances that have been left in disrepair for too long since the defeats of the Harris years.

Win or lose, time to organize

Whoever wins the election, the task for union activists remains the same: reorienting our internal and external union work towards strategic and long-term organizing. Confronting a pro-austerity Liberal government or a union-busting Tory government will require organizing inside our unions to rebuild stewards networks and train new shopfloor activists and leaders. These networks will be the essential backbone of a labour movement in Ontario if Hudak wins and makes union dues voluntary. stop the cuts solidarity against austerityOther areas of focus include building meaningful relationships with community groups. This means coordinated organizing between unions, especially at the the level of labour councils and area councils.

One of the best places to start organizing is around Canada Post. There is still plenty of public support to save Canada Post from the privatization agenda being spearheaded by massive cuts and layoffs and the elimination of home delivery. Through door-to-door petitioning, union activists have a huge opportunity at their disposal to build a movement that can stop the attacks, and contribute to building a bigger movement beyond just the Canada Post fight.

Last but not least, this means beginning the serious work of orienting our provincial, national and international unions outward to organize the unorganized. We only need to look south and see how American fast food and retail workers have taken the lead on this with unions like SEIU and UFCW throwing large amounts of resources into hiring organizers.

There are no easy answers in Ontario right now. No words on paper can provide a solution to the electoral dilemmas that are forcing us to vote strategically. The only way to shift the politics of the province and put employers and anti-union parties on the defensive – and keep the NDP on side with workers and the poor – is long-term strategic organizing.

Courtesy : rankandfile.ca

DYNAMIC TROPHIES
& AWARDS
Where We Make Your Winners Shine!
We specialize in:
- Corporate awards
- Plaques
- Trophies
- Medals
- Crystal awards
- Glass awards
- Recognition products
- Executive gifts
- Promotional items

call: Raguhbir Singh or Komal
905.454.2636
224 Rutherford Road South, Suite 1
Brampton, ON L6W 3J6
dynamictrophies@hotmail.com
www.dynamictrophies.ca

Ontario Election 2014: Unions need to prepare to fight Austerity

Socialist Alterantive

For the last 11 years, Liberal governments have ruled Ontario. While Ontario has not been hit as hard as Europe and the US by the recession of 2008, it has had a major impact on jobs and living standards. Even prior to the recession, Ontario's private manufacturing sector had started to decline and since the 2008 crisis, the rate of factory closures in Ontario has only worsened. Close to 200,000 manufacturing jobs have been lost since 1990. The recession hit the revenue of the Ontario government, driving up the deficit. The mounting deficit has been made worse by tax cuts to big business and tax changes (introduction of HST), which combined have benefited Ontario corporations, and cut government revenue, by some $7 billion a year. The Liberals, using the excuse of the public sector budget deficit of $12 billion and $270 billion of accumulated debt (40% of the economy), moved to austerity and attacks on union workers, especially those in the public sector. They tore up the collective agreements for teachers and education workers and temporarily legislated away their right to strike. In 2011 the Liberals scraped back into government – but as a minority.

Faced with mounting scandal, Dalton McQuinty resigned as Premier in 2013. Kathleen Wynne was elected the new leader by the Liberal party with a reputation as a 'reformer'. However, like her predecessor, Wynne has been mired in scandal and allegations of corruption. After just over a year as Premier, and facing defeat as a minority government the Premier jumped before she was pushed and called a provincial election for June 12, 2014.

Liberal Corruption

The Ontario Power Plant scandal cost the province over $1 billion. The Ontario Liberals proposed in 2009 to build two new gas-fired electricity plants in Oakville and Mississauga. There was public opposition and in 2010 the Liberals cancelled the Oakville plant, followed in 2011 by the cancellation of the Mississauga plant. Oakville is a Liberal riding and most of the Mississauga ridings are also Liberal held, and it is widely believed the cancellations were due to political concern over losing seats rather than environmental issues. The cancellation has caused a stir among voters in Ontario, fitting in with the image of the Liberal Party as a corrupt, vote buying party. Allegations include covers ups, destruction of evidence (e-mail deletions) and over $1 billion in wasted government funds.

In times of austerity, it would be impossible for allegations of corruption to go unnoticed. Unfortunately, the hard-right Ontario 'Progressive' Conservatives (PC) have led the charge on the gas plant issue, which has included the nearly unprecedented action of a sitting premier suing the leader of the opposition for defamation. The official labour movement unfortunately has been slow to campaign against Liberal corruption and wasteful spending. This has fed the false perception that unions, particularly those in the public sector, are only interested in protecting their own members' jobs and conditions and that they are out of touch with ordinary workers in the private sector who are facing harsh economic realities. Tim Hudak, the right wing leader of the PC, is exploiting this with attacks on public sector workers and claims of wasteful government spending as the core of his election campaign. The PC hope to win power in Ontario on the disgust at Liberal corruption and claims of a feather-bedded public sector.

New Democratic Party's Missed Opportunities

The New Democratic Party (NDP) had allowed the previous austerity budgets of the minority Liberal government to be passed. However, the NDP leadership was facing an increasingly restless membership, both in the party and in the unions, for keeping the Liberals afloat for two and a half years. This included abstaining from the first budget vote in 2012 and then forcing some mild concessions; a pledge to keep auto insurance rates down (long a rallying cry for the NDP rank and file that historically favours outright public ownership of Auto Insurance).

The NDP caused a major upset by winning the long-time PC seat of Kitchener Waterloo in a by-election in September 2012. This was called when the Liberals used their patronage to appoint the sitting "red Tory" MPP, Elizabeth Witmar, to head the Workplace Safety and Insurance Board. The Liberals had hoped to win the seat and so gain the one seat they needed for a majority in the legislature. A significant aspect of the NDP's victory in the Kitchener-Waterloo by-election was a mobilization by the teacher unions getting boots on the ground to work for the NDP candidate (the timing of the by-election coincided with the Liberals enacting Bill 115 to curtail collective bargaining in the education sector). The NDP's victory split the Liberal supporting Working Families Coalition, which played a key role in sweeping the Liberals to power in 2003 and keeping them in power in subsequent elections. This organization was established by some Ontario unions (mainly in the private sector) in 2003 to attack the Conservatives and since then has spent $millions, in practice supporting the Liberals.

Since the victory in Kitchener-Waterloo, the unions and community organizations have opposed austerity by rallying behind the Ontario NDP, even with its right wing leaning leader, Andrea Horwath. This successful coalition has continued unabated with the NDP scoring impressive victories from the Liberals in London West and Windsor Tecumseh in August 2013 and Niagara Falls in February 2014.

It would, however, be uncharacteristic for the Ontario NDP leaders to not waste the opportunities before them: the growing support in the unions; widespread protests against Bill 115 which targeted the teachers and other education unions; a general mood against austerity and corporate greed; and the historic Achilles heel of the Liberal Party: corruption and arrogance.

Liberal "Progressive" Budget or Private Sector Handouts?

The Ontario New Democrats allowed Kathleen Wynne to play her cards well in the run up to this election. The Ontario Liberals, facing growing opposition and electoral defeats, brought forward a budget in May of this year which included: a Youth Jobs Strategy, reduction of auto insurance rates, investment to boost home care for seniors, modest improvement in earnings exemption for those on welfare, cancelled tax cuts for big businesses, a proposal to create an Ontario Retirement Pension Plan to make up for the deficiencies in CPP and an increase in Child Benefits. The Liberals aimed the budget at a likely election campaign, rather than expecting it to be carried.

A section of big business in Ontario around Bay Street (Canada's Wall Street finance district) and the Liberals are presenting this as a progressive budget, trying to win support for a further term in government. They are concerned that a victory for the PC under Hudak will result in a return to the massive conflicts of the last PC government of Mike Harris in the 1990s. The conflicts included: rotating city wide general strikes; big public sector battles; a two week long political protest strike in 1997 by 125,000 teachers against the government's attacks on education; students strikes and battles between police and protesters.

They are claiming that this 'progressive' budget was defeated by the NDP for cynical reasons. Yet this budget is an insult to the poor and working class. The increase in welfare payments is only a measly 1% and the budget contracts out public works from unionized public sector to the non-union private sector.

According to the Ontario Public Service Employees Union:

"Once inflation is taken into account, the proposed real change in overall spending and revenue was very small indeed. The Ministry of Finance estimates that inflation will be 1.5 per cent in 2014 and 1.9 per cent in 2015. That put the proposed overall increase in both spending and revenues in

real terms (after inflation) at just over 1 per cent. Overall spending was barely changed at all."

Ontario NDP leader, Andrea Horwath, was outsmarted by Wynne and fell into the Liberal's trap – the traditional Liberal move of governing on the right and campaigning on the left. The NDP should have clearly explained why the NDP could not support the Liberal's austerity budget, and instead argued for a genuinely progressive budget. Instead, Horwarth swallowed the claim it was a progressive budget and, doubting that the Liberals would deliver, said that Ontario can't afford anymore broken Liberal promises. This has opened the NDP up to attacks for not offering a clear alternative to the austerity Liberals. Some union leaders like the leader of the Ontario Federation of Labour, Sid Ryan, has publicly attacked the NDP and even posed the question of supporting the very Austerity Liberal government that attacked labour.

Ontario Conservative Sharks Smell Blood

The Ontario Conservative leader, Tim Hudak, has faced internal dissent from the more moderate wing of his party, including resignations, prominent public splits, and threats to his actual leadership, as he took his party in a hard-right direction. He uses populist rhetoric, like his disgraced Conservative ally Toronto Mayor Rob Ford, to gain support. Hudak has pledged to cut 100,000 Ontario public sector jobs and cut corporate taxes another 30%. He will clearly take from workers to give to the rich. But amazingly he claims that this policy will lead to one million new private sector jobs. It is much more likely to throw Ontario back into recession. How such jobs would be created, or the quality of pay and working conditions has not been specified; Hudak, using Tea Party rhetoric, hides behind catch phrases like cutting "government waste". It is striking that right wing parties across Canada campaign on grandiose claims to create jobs: the BC Liberals, Harper's federal Conservatives, the Quebec Liberals and Hudak in Ontario. In fact they all have policies that create unemployment or precarious employment, but their jobs claims are not effectively challenged by the NDP.

Hudak has backtracked from his commitment to an extreme anti-union policy, similar to what is falsely called in the US a 'right to work'. However although he has retracted this policy, it shows what he thinks and it lingers in the consciousness of many trade unionists and socialists as a real threat.

Even though Hudak's policies are out of sync with the interests of the mass of Ontario workers, the impact of Liberal corruption scandals and an ineffective NDP could improve their electoral standing. The possibility of a "Tea Party North" government should not be ruled out. But whoever wins, one thing is certain: more austerity and attacks on workers' living standards.

NDP Continues to Shift Right

The NDP has said it would raise corporate taxes a little, though they are against increasing personal income taxes on the wealthy. The NDP has advocated abolishing the HST (sales tax) on Hydro bills and a $100 rebate to each household, policies that would be welcome by most working class people. However, their main thrust is to cut 'waste' in government by $600 million a year. Other election policies include cutting Ontario's small business tax to 3 per cent; giving companies a wage subsidy to hire new workers; raise the minimum wage to $12 (from $11) by 2016 and balance the budget by 2017-18.

Their refusal to campaign for a decisive increase of taxes on corporations and the super-rich, has opened up the NDP to attack for being "anti-tax", as opposed to "anti-regressive tax", clearly a big difference.

The NDP has moved further to the right making claims it will cut government spending, opening it to the charge that it is echoing the PC's Hudak and Rob Ford's election claim in Toronto to 'stop the gravy train'. Commentators have pointed to the odd state of affairs of the NDP's campaign being to the right of the Liberals, "campaigning as wannabe Tories — promising tax cuts to small business and an end to government waste".

OntarioNDP

An ambiguous NDP election slogan

It is clear that the NDP leaders are not willing to shift the campaign landscape. If the campaign continues on its present path it will result in a government, whether Liberal 'red' or Conservative 'blue', that cuts jobs and pay in both the private and public sector combined with the slashing of public services. With just under a month remaining in the election campaign there is still time for labour and social justice groups to pose an alternative to a continuation of austerity.

Socialist Alternative urges unions, community groups and others on the left to mobilize to challenge the austerity agenda of the both Hudak and Wynne. If the unions and others were to campaign on two parallel fronts – one, exposing the corruption and austerity of the Liberals and, two, alerting people to the real dangers of the Hudak's PC program – it could have the effect of getting more New Democrats elected which would create a sense of confidence among Ontario's working class. More importantly, a determined campaign would help to build the movement that will be needed to challenge Liberal/Tory Austerity when the legislature returns following the election.

'Strategic Voting' Again?

The labour leadership has an ambivalent attitude towards this election. On the one hand is their successful tactic over the last 20 months of mobilizing to elect NDP candidates and using such a mobilization to pressure the NDP to enact reforms. On the other hand, is the 15 year old tactic of "strategic" voting; supporting the Working Families Coalition and supporting the candidate who has the "best chance" of defeating a Tory. Such a policy is devoid of principle and is based on the view that all organized labour can do is slow down its retreat in the face of the constant attacks on union membership, workers' pay and conditions, and public services.

In the election campaign, they seem to be leaning towards the strategy of anything but the Conservatives (ABC). Sid Ryan is touring the province campaigning to 'Stop Hudak', avoiding calling for a vote for the NDP, and instead leaving it open to vote either Liberal or NDP.

Both the leaders of the NDP and most unions seem to have low ambitions, not offering a clear alternative, or even a minor one, and for only pledging miniscule reforms. In general, they seem to argue that the NDP will be better managers than the capitalists themselves!

The NDP, both federally and provincially, over the last two decades, have moved inexorably rightwards, modelling themselves on the Tony Blair's version of New Labour in Britain. Although, in this election, they have said they will freeze university tuition, give money to cities to provide bike lanes and raise corporation tax by 1%, their main thrust is pro businees as evidenced by their "promise" to balance the budget by 2017-18, the same year as the Liberals plan to do it. In the current economic climate, any Party that plans to balance the budget within 4 years is inevitably going to find itself making cuts to public services, limiting workers' wages in the public sector and generally heading on a collision course with the organized labour movement. The lack of an inspiring platform from the NDP and the ABC strategy of some union leaders mean that many less politically involved workers will vote for the Liberals. Calling on workers to vote ABC accepts at face value the Liberals claim to be progressives – in fact, they fight elections on the left and then rule from the right. This strategy does not warn workers of the likely right shift if the Liberals are re-elected.

Most lefts and active workers will probably vote NDP, as they recognize the real nature of the Liberals. Understandably, some activists dismayed by the NDP's failure will vote for the Greens or small left parties. Socialist Alternative believes the most important issue is that unions and progressives organize in preparation for the inevitable battles against austerity that lie ahead.

Seattle Shows the Way

The growing movement for a $15 an hour minimum wage in the US, a movement that Socialist Alternative in the US has helped kick start and lead, has had ripple affects across the world including here in Ontario. With unions and community groups calling for $14 an hour, this has forced the Liberals to announce a slight increase in the minimum wage and the NDP committing to a slightly better, $12 an hour, minimum wage.

Many socialists and trade unionists have cheered the election of Socialist Alternative councillor Kshama Sawant in Seattle. Moreover, it raises questions as to what the unions could accomplish with resources of the 700,000 strong Ontario Federation of Labour.

The reluctance of the NDP to put forward radical policies and to campaign for a majority government poses the need for a different electoral option for working people, who clearly need a fighting, democratic party of their own. The Ontario Federation of Labour needs immediately to put their resources towards community meetings to prepare a fight against Liberal/Tory austerity.

Anti-Austerity committees could build opposition to both the Tories and Liberals. It will also build public support to reject austerity. This will be needed after the election to resist the attacks and apply pressure on NDP to fight for the needs of workers and communities. If there is a minority government, NDP will need to be pressurized to resist giving support to a 'lesser evil' version of austerity.

Neo-liberalism dominates the political landscape. It means accepting the rule of the market, giving tax cuts to the rich and corporations and inevitably means attacks on the quality of life for working people. The NDP has supported this view, rather than supporting the transfer wealth and power from the rich and the corporations to working people. In a future election, labour should look at standing candidates of their own in strongholds like Sudbury, Windsor, Hamilton, northern Ontario and parts of Toronto where Conservatives are an endangered species. The recent victory by union activists against the US Democrats in Lorain County, Ohio show what can be achieved.

The Ontario working class and the labour movement face mounting attacks. Workers only have to look to Europe and the US to see what the ruling class have planned. The need to build fighting unions and a political alternative to capitalism – to counter its cuts in jobs, services, and living standards and environmental damage – has never been greater.

E-Health : Captialism & its realtionship with Corruption

Ontario Auditor General Jim McCarter's report on eHealth criticizes the agency for relying too much on consultants and for lacking strategic direction.

A scathing report on the eHealth Ontario spending scandal charges that successive governments wasted $1 billion in taxpayer money.

Ontario Auditor General Jim McCarter released his investigation into the eHealth agency on Wednesday morning.

His report says the board of directors at eHealth Ontario felt it had little power over CEO Sarah Kramer because she had been hired by chair Alan Hudson "with the support of the premier." That, McCarter said, gave Kramer the impression she had approval to ignore normal procurement procedures.

It was revealed late Tuesday that Health Minister David Caplan resigned because of the report.

Just minutes after the release of the report, Premier Dalton McGuinty announced that Children and Youth Services Minister Deb Matthews would take over the health portfolio.

Toronto MPP Laurel Broten, a former environment minister, will be brought back into cabinet to take over from Matthews.

"Ontario taxpayers have not received value for money for this $1 billion investment," McCarter said in the report.

The idea behind eHealth is to create electronic health records for Ontario, something the auditor says could save $6 billion if implemented in every province and territory.

Instead, Ontario "is near the back of the pack" when it comes to electronic health records, having wasted millions on underused The report is damning in its criticism of the way governments have allowed eHealth and its predecessor, Smart Systems for Health, to let spending go out of control with few safeguards to protect tax dollars.

McCarter says the province was "lacking in strategic direction and relying too heavily on external consultations."

At one point, the auditor writes, the eHealth program branch had "fewer than 30 full-time employees but was engaging more than 300 consultants."

McCarter said charges that favouritism was shown toward certain companies "without giving other firms a chance to compete were largely true."

"When you have a lack of oversight, that's a lack of appropriate management," he said at a Wednesday morning news conference.

"When you get a lack of oversight, you get broken rules. It goes together like a horse and carriage."

At the heart of the report are four recommendations aimed at putting an end to scandals like the one that enveloped the eHealth agency:

- Develop a strategic plan for implementation of electronic health records.
- Improve oversight by board of directors.
- Rely less on outside consultants.
- Ensure procurement policies are followed.

EHealth expenses

Some of the consulting costs incurred at eHealth:

- $ 2,700-a-day consultant, charging $3.26 for a muffin and tea.
- $ 300-an-hour consultant, charging for reading an article on electronic health records given to her by her husband, another consultant.
- Two consultants serving as vice-presidents and flown regularly from homes in Alberta.
- $ 1,700-a-day executive assistant.
- Consultants charging to watch an eHealth episode on TVO's The Agenda and "debriefing" on the Toronto subway.

Health Minister David Caplan hands in his resignation Tuesday night, just hours before the auditor's report was made public.

Agency doled out millions: report

In May, documents obtained by CBC News showed the eHealth agency doled out millions of dollars in contracts without any apparent attempt to open the deals to outside bidders within the first four months of its creation in September 2008.

Consultants were contracted by eHealth at up to $2,750 a day. They then billed taxpayers for out-of-pocket expenses that included $1.65 for a cup of tea and $3.99 for cookies.

Kramer billed thousands of dollars for limousine rides, including one $400 trip from Toronto to London, Ont., before she resigned from her $380,000-a-year job in June. She was given a $317,000 severance package and received a $114,000 bonus after just 10 months on the job.

Hudson also stepped down.

The departures came after the Conservatives and New Democrats complained the agency gave out $5 million in untendered contracts to consultants.

Documents released by the government since then showed the value of those untendered contracts was closer to $16 million, with the biggest ones going to companies the opposition parties say have ties to the Liberal government.

Too much power in too few hands

McCarter's probe, which went back to 2000, criticized unnamed consulting companies for driving up each other's fees to artificially create a higher rate for their services and putting too much power in too few hands in awarding of contracts.

In his report, the auditor general also slammed unnamed officials at the Ministry of Health for thwarting his efforts to get investigators into the ministry for a routine audit in the summer of 2008. In the end, the audit didn't happen until February 2009.

McGuinty has since announced new rules to keep a closer eye on the expenses of about 300 top executives at 22 of Ontario's 615 arm's-length agencies, boards and commissions by having them approved by the province's integrity commissioner.

EHealth was set up in 2008 to create electronic health records after Smart Systems for Health spent $650 million but failed to produce anything of lasting value.

Smart Systems for Health was quietly shut down last September.

Leadership that Makes Sense for Brampton
Andrea Horwath
Leader of Ontario's NDP
Jagmeet Singh
NDP Candidate for Bramalea-Gore-Malton
Gurpreet Dhillon
NDP Candidate for Brampton-Springdale
Gugni Gill Panaich
NDP Candidate for Brampton West
YOUR BRAMPTON NDP TEAM
Bramalea–Gore–Malton Jagmeet Singh 647-907-4110
Brampton West Gugni Gill Panaich 905-450-6981
Brampton–Springdale Gurpreet Dhillon 905-782-3000
ONTARIO NDP